

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO

Tržaška cesta 19, 1535 Ljubljana

T: 01 478 80 00
F: 01 478 81 70
E: gp.mzi@gov.si
www.mzi.gov.si

Številka: IPP 007-279/2022/17
Ljubljana, 22. 3. 2023
EVA 2022- 2430 - 0060
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu– predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na .. seji dne ... sprejela SKLEP Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku. Barbara Kolenko Helbl GENERALNA SEKRETARKA VLADE Prejemniki: – Državni zbor Republike Slovenije, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, – Ministrstvo za infrastrukturo, – Ministrstvo za finance, – Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- mag. Andreja Knez, v.d. generalne direktorice, Ministrstvo za infrastrukturo (v nadaljevanju: MZI), - Darko Trajanov, generalni direktor, Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo (v nadaljevanju: MOPE), - Tanja Kocjančič, vodja sektorja, MZI,

- mag. Marjan Nahtigal, sekretar, MZI, - Zdravko Igličar, sekretar, MZI, - Špela Petrič, podsekretarka, MOPE.		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
-		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
- mag. Alenka Bratušek, ministrica, - mag. Bojan Kumer, minister - mag. Andrej Rajh, državni sekretar, - mag. Tina Sršen, državna sekretarka, - mag. Andreja Knez, v.d. generalne direktorice, - Darko Trajanov, generalni direktor, - Tanja Kocjančič, vodja sektorja, - mag. Marjan Nahtigal, sekretar, - Zdravko Igličar, sekretar, - Špela Petrič, podsekretarka.		
5. Kratek povzetek gradiva:		
Predlog zakona vključuje predloge glavnega nosilca, to je MZI in predloge MOPE. Predlog zakona ureja pravne podlage in dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredb 1071/2009/ES in 1072/2009/ES, ter zaradi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo), ki je bil posledica izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije. Poleg tega se s tem predlogom zakona v slovenski pravni red implementira Direktiva (EU) 2022/738 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, in sicer za področje prevozov blaga. Predlog zakona tudi dopolnjuje področji usposabljanja za preizkus znanja za pridobitev strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza in voznikov ter dodatno ureja področje temeljnih kvalifikacij voznikov, dodaja tudi pravno podlago za podeljevanje spodbud in subvencij avtoprevoznikom. Na področju prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu se zakon dopolnjuje na podlagi primerov dobrih praks. Zakon predvideva tudi uvedbo novega Pravilnika s področja prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu, prav tako bo na področju zagotovljena večja preglednost nad izvajanjem mednarodnih avtobusnih linij. V predlog zakona so vključeni tudi predlogi MOPE s področja prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem prometu, predvsem se uvajajo prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov. Predlog zakona vsebuje še spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo iz Inšpektorata Republike Slovenije za infrastrukturo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA

č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	DA
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: OCENJEVANJE POTREBNIH FINANČNIH SREDSTEV		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t) 2022	t + 1 2023	t + 2 2024	t + 3 2025
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov	/			
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	/			
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t) 2022	Znesek za t + 1 2023
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1 (2022)
				*
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ		/		
OBRAZLOŽITEV:/				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				
/				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:			NE	
– pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin.				
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:				
– Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE				

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	NE
Gradivo je bilo objavljeno na e-demokraciji.	
Datum objave:	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
mag. Alenka Bratušek MINISTRICA	

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije,
- predlog zakona.

Številka:
Ljubljana,

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na .. seji dne ... sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA VLADE

Priloga sklepa:
– predlog zakona

Prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije,
– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
– Ministrstvo za infrastrukturo,
– Ministrstvo za finance,
Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.

PRILOGA:

PREDLOG
(EVA2022- 2430- 0060)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o prevozih v cestnem prometu je bil sprejet leta 2006, doživel pa je tudi že nekaj sprememb, in sicer v letih 2008, 2010, 2011, 2012, 2013 in 2015 (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 - ZUJF, 57/12, 39/13, 92/15, 67/19, 94/21 in 54/22 – ZUJPP v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2).

Veljavni zakon med drugim ureja izvajanje Uredb 1071/2009/ES o dostopu do poklica in 1072/2009/ES o dostopu do trga cestnih prevozov ter določa kazenske sankcije v zvezi z omenjenima uredbama.

Predlog tega zakona ureja pravne podlage in dopolnjuje sistem kazenskih sankcij zaradi sprememb in dopolnitev Uredb 1071/2009/ES in 1072/2009/ES, ki so bile uvedene zaradi prvega mobilnostnega svežnja Evropske unije ter zaradi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo), ki je bil posledica izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije.

V zakonu je dopolnjeno področje najema vozila brez voznika za področje cestnih prevozov blaga, kar je posledica zadnje spremembe Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov v zvezi z mobilnostnim svežnjem, sprejetim julija 2020.

Predlog zakona tudi dopolnjuje področji usposabljanja za preizkus znanja za pridobitev strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza ter voznikov. Dodatno se ureja področje temeljnih kvalifikacij voznikov, in sicer predlog zakona določa pravno podlago za povezovanje evidence voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu z evidenco potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic in evidenco vozniških dovoljenj. Za opravljanje poklica voznika je treba pridobiti temeljno kvalifikacijo za voznike motornih vozil v cestnem prometu. Za pristop k preizkusu znanja je za namen vpisa v elektronsko evidenco temeljnih kvalifikacij potrebno določiti enotno matično številko tujca, saj je ta osnovi povezovalni znak za povezovanje zbirk. Sprememba zakona bo omogočila, da bodo EMŠO državljanom tretjih držav, katere določitev je nujna za pristop k pridobitvi temeljne kvalifikacije voznika, ob prijavi na preizkus določili že pooblaščen izpitni centri, ki izvajajo izobraževanje voznikov in dostop do poklica voznik/voznica.

Dodaja se tudi pravna za pristojnost nadzora inšpektorata, pristojnega za promet nad pridobivanjem temeljnih kvalifikacij in strokovne usposobljenosti upravljavca prevozov in voznikov.

V predlog se dodajajo določbe, kjer se ureja pravna podlaga za dodeljevanje nepovratnih in povratnih finančnih spodbud za upravičence oziroma pravne subjekte, ki so imetniki licenc za izvajanje prevozov blaga in potnikov v cestnem prometu. V omenjenih določbah se določajo organ, merila, pogoji in način dodeljevanja finančnih spodbud. Zagotavlja se tudi pravna podlaga za izdajo izvršilnega predpisa, s katerim bo minister, pristojen za promet, podrobneje predpisal pogoje, merila in način dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud. Pri povratnih finančnih spodbudah se tudi določa pogoje, merila in način dodeljevanja sredstev. Podrobnejše pogoje glede navedenih zadev potrdi Vlada RS na predlog ministrstva, pristojnega za promet v dogovoru s SID banko. SID banka je spodbujevalna, izvozna in razvojna banka, ki izvaja finančne in zavarovalne storitve za podjetja in javni sektor. Navedena sprememba je nujna za realizacijo prihodnjih možnih ukrepov na področja podeljevanja finančnih spodbud cestnim prevoznikom.

V zakon se s to spremembo uvaja pristojnosti za nadzor Sporazuma o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (v nadaljevanju: ATP) na cesti.

Na področju prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu se s to spremembo zakona uvajajo nove spremembe, ki so posledica praktičnih izkušenj.

V predlog zakona so vključeni tudi predlogi s področja prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem prometu, predvsem se uvajajo prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov.

Predlog zakona vsebuje še spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Na področju strokovne usposobljenosti in temeljnih kvalifikacij voznikov je cilj povečati nadzor nad pridobivanjem, skrajšati administrativne postopke in ustrezno razbremeniti pristojne organe, predvsem upravne enote.

Na področju podeljevanja spodbud avtoprevoznikom je potrebno zagotoviti ustrezne pravne podlage za opredelitev podrobnejših pogojev za prigrasitev državne pomoči Evropski komisiji oziroma urediti ustrezno pravno podlago za dodeljevanje finančnih spodbud prevoznikskemu sektorju.

Zakon je treba posodobiti tudi zaradi implementacije zadnjih sprememb predpisov EU na področju cestnih prevozov na področjih dostopa do poklica cestnega prevoznika, trga cestnih prevozov blaga ter najema vozil.

Na področju prevoza potnikov v mednarodnem in notranjem cestnem prometu je cilj posodobitev delovnega področja glede na operativne izkušnje dela in ustrezna prilagoditev nalog inšpekcijskega nadzora novi organizaciji organov v sestavi ministrstev. Cilj je pravna zagotovitev večje liberalizacije trga.

2.2 Načela

Najpomembnejša temeljna načela, ki jih uresničuje predlog zakona, so:

- načelo preprečevanja omejevanja konkurence zahteva, da so za vse subjekte na področju avtoprevoznikstva zagotovljeni enaki pogoji za njihovo delovanje.

2.3 Poglavitne rešitve

Na področju temeljnih kvalifikacij voznikov bo zagotovljeno ustrezno delovanje evidence temeljnih kvalifikacij voznikov in izmenjave podatkov za namen izvajanja nadzora z ostalimi državami članicami. To bo izvedeno na način, da bo izpitnim centrom, ki izvajajo izobraževanje voznikov in omogočajo dostop do poklica voznik/voznica, dano zakonsko pooblastilo in jim bo s tem omogočeno, da se določi EMŠO pri samem prihodu na izpitni center, in da se osebe ne pošilja na upravne enote, ki so po veljavnem zakonu pristojne za določanje EMŠO tudi za tuje voznike.

Na področju podeljevanja spodbud avtoprevoznikom pa bo določena pravna podlaga za dodeljevanje finančnih spodbud prevoznikskemu sektorju, ter bo dana možnost, da minister oziroma Vlada predpišejo podrobnejše pogoje in merila za namen realizacije teh spodbud.

Zaradi implementacije zadnjih sprememb predpisov EU na področjih pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika, dostopa do trga cestnih prevozov blaga ter najema vozil, so v zakon uvedene nacionalne rešitve glede omejitve flote najetih vozil ter najdaljšim obdobjem najetih vozil v zvezi z direktivo o najemu vozil. Popravljenе oziroma dodane so kazenske sankcije v zvezi z popravljenima Uredbama (ES)1071/2009 in 1072/2009 na podlagi mobilnostnega svežnja EU.

Na področju mednarodnega prevoza potnikov bo zagotovljena posodobitev zakona, glede na veljavno stanje evropske zakonodaje. Z vidika vodenja in odločanja v upravnem postopku se natančneje definirajo pogoji, ki neposredno vplivajo na podelitev pravic ali odvzem pravic opravljanja prej navedenih prevozov.

Uvajajo se pa tudi novosti na področju notranjih prevozov potnikov, in sicer prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov. Ustrezno se urejajo tudi naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, in sicer se le-te prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

/

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Zvezna Republika Nemčija

Nemčija še ni določila nobenih pravil glede dodatnih pogojev za pridobitev licence Skupnosti v skladu s členom 5(2) a ali b Uredbe 1071/2009 (na primer: zahteva po razpoložljivosti parkirnih mest v državi članici sedeža). Vprašanje, ali bi bilo mogoče ustrezne določbe vključiti v nacionalno zakonodajo je še vedno predmet razprave.

Nemčija še ni določila pravil v zvezi s spoštovanjem pogodbenega prava iz 13. razdelka Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2022/694 (kršitev prava, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja – Rim I). Vprašanje, ali bi bilo mogoče ustrezne določbe vključiti v nacionalno zakonodajo, je še vedno predmet razprave.

V Nemčiji ni zakona ali uredbe, ki bi voznikom prepovedovala, da sami nakladajo ali razkladajo svoje tovornjake. Dejavnosti voznikov nakladanja in razkladanja je treba evidentirati kot drugo delo. Upoštevanje predpisov o času počitka in vožnje, določenih v Uredbi 561/2006/ES, in delovnem času, določenem v nemškem zakonu o delovnem času, je obvezno. Navedeno vključuje, da morajo imeti vozniki v času počitka možnost prosto razpolagati s svojim časom.

Nemški izvedbeni akt za Sporazum o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP) razglašča, da se le ta z vsemi prilogami uporablja v Nemčiji, in sicer je predpisana obveznost posedovanja potrdila ATP v primeru prevoza pokvarljivega blaga.

V Nemčiji se izvaja nabor možnih finančnih za sektor cestnega prevoza, kar je objavljeno na naslednji spletni strani <https://www.bag.bund.de>.

Nemško ministrstvo, pristojno za promet, ponuja štiri programe financiranja na področju cestnih prevozov s ciljem:

- preprečiti pomanjkanje usposobljenih voznikov,
- povečati varnost v prometu,
- zmanjšati negativne vplive cestnega tovornega prometa na okolje,
- spodbujati razvoj panoge,

Na voljo so naslednji ukrepi po shemi »de minimis«:

- Ukrepi – vozila (nakup sistemov za pomoč vozniku ali sistem za zmanjševanje delcev, stroški za uporabo varnih parkirnih mest v Nemčiji): regulatorji razdalje, mobilne naprave za distribucijo, sistem za opozorilo ob odhodu z voznega pasu, klimatski sistemi (stoječi/strešni) na vozilu, ergonomski sedeži, dodatna oprema vozila: naprave za merjenje obremenitve osi, kamere (spredaj, zadaj), sistemi za dviganje ponjave, zračni odbojniki oz. deflektorji zraka, filtri za znižanje trdih delcev, ekonomičnejše pnevmatike (tudi energijski razred C in obnovljene pnevmatike), protivlomni varnostni sistemi, imobilizatorji, mrežaste ponjave-odporne na rez, satelitska tehnologija, telematični sistemi...).
- Osebnostni ukrep (stroški za varnostno opremo, delovna oblačila voznikov in dispečerjev): zaščitna delovna sredstva in oblačila (čevlji, telovniki, hlače, jopiči, rokavice, očala, maske...).
- Ukrepi za povečanje učinkovitosti (nakup telematskih sistemov (npr. sledenje), programske opreme za prikaz, obdelavo, analizo in arhiviranje podatkov digitalnega tahografa, usposabljanje v povezavi s telematičnimi sistemi, komunikacijske platforme za znižanje praznih kilometrov (ne programska oprema), Certifikacija po DIN EN ISO 9001 (kakovost), certificiranje za hrano srednja higiena (HACCP).

Kraljevina Švedska

Zaenkrat še niso predpisali dodatnih pogojev za pridobitev licence Skupnosti. Vendar pa trenutno poteka analiza, ali je treba predpisati dodatne pogoje v skladu s 5. členom Uredbe 1071/2009. Zahteva po parkirnih mestih je en primer, ki ga vključuje ta analiza.

V zvezi s kršitvijo prava, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) svoje zakonodaje niso spremenili, ko gre za novo kršitev v razdelku 13 izvedbenega akta glede klasifikacije kršitev, saj je Rim I civilno pravo. Menijo, da bi moral pristojni organ upoštevati kršitve Rim I (če so znane) pri ocenjevanju dobrega ugleda prevoznega podjetja in njegovih upravljavcev prevoza ter izvršnih direktorjev.

Republika Estonija

Estonija ne načrtuje predpisovanja dodatnih pogojev za pridobitev licence Skupnosti. Uveljavitev kršitve Pogodbenega prava (Rim I) je v fazi analize, vendar trenutno ni načrtov za njeno uporabo v bližnji prihodnosti. V Estoniji voznikom ni prepovedano nakladati in razkladati blaga.

Na podlagi zakona o prometu, ki velja v Estoniji, je bila sprejeta uredba ministra za gospodarstvo in komunikacije, v skladu s katero mora vozilo, ki prevaža blago po Sporazumu o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz (ATP), izpolnjevati zahteve omenjenega sporazuma. Potrebno potrdilo ATP izda estonska prometna uprava po pregledu ustreznega laboratorija. V Estoniji ni posebnih nacionalnih določb, v celoti temeljimo na pogojih ATP.

Republika Italija

Italija je za sektor cestnega transporta sprejela naslednje ukrepe glede finančnih vzpodbud:

- oblikovanje sklada za subvencioniranje cestnin ali začasno znižanje cestnin,
- nižji davek od dobička (IRAP – deželni davek), se ne plača akontonacija za 2019 in za 2020,
- nepovratna sredstva za izpad prometa: nepovratni prispevek pripada v primeru, da je prišlo do zmanjšanja za 33,33% v prometu april 2020 v primerjavi s prometom april 2019.

Prispevek bo enak:

- 20% tega zmanjšanja za podjetja, katerih prihodki v letu 2019 ne presegajo 400.000,00 evrov,
- 15% tega zmanjšanja za podjetja, ki imajo v letu 2019 prihodke med 400.000,00 in milijonom
- 10% tega zmanjšanja za podjetja s prihodki od leta 2019 med milijonom in petimi milijoni.

Primer: promet podjetja Beta v letu 2019 je znašal 150 tisoč evrov, aprila lani je zbral 14 tisoč evrov, aprila 2020 pa se je zaradi koronavirusa znižal na 3 tisoč. Razlika je enaka 11 tisoč evrov, na to vrednost velja 20 odstotkov (promet v letu 2019 je pod 400 tisoč evri), v tem primeru bo torej podjetje Beta koristilo 2.200 evrov kot nepovratni dodatek. Najnižji prispevek bo (pod pogojem, da je oseba upravičenka do znižanja iz prejšnje točke) v višini 1.000 evrov za posameznike in 2.000 evrov za podjetja.

- Sanitarni dodatek (davčni dobropis za prilagoditev delovnega mesta)
Priznanje davčnega dobropisa v višini 60% stroškov, nastalih leta 2020, za največ 80.000 eurov v zvezi s posegi, potrebnimi za uveljavljanje zdravstvenih zahtev in zadrževalnimi ukrepi proti širjenju virusa Covid-19 (stroški za saniranje okolja in uporabljenih orodij ter za nakup osebnih zaščitnih in zaščitnih naprav).
- Krepitev kapitala srednjih podjetij:
Davčne olajšave za srednje velika podjetja (delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, ki ne poslujejo v bančnem, finančnem ali zavarovalniškem sektorju in imajo sedež v Sloveniji ter njihovi partnerji).
- Ukrepi poslovne podpore za zmanjšanje tveganja okužbe na delovnem mestu:
Nakup opreme delavcem na daljavo, osebna zaščitna oprema, pripomočki za saniranje delovnih mest itd.

Od 4. februarja 2022 so možne spodbude podpora dejavnostim strokovnega usposabljanja v sektorju cestnega prevoza blaga. Prejemniki spodbude, ki jo predvideva zakon o proračunu za leto 2019 (št. 145 / 2018), so podjetja za prevoz tovora v imenu tretjih oseb, ki (neposredno ali združeno) izvajajo tečaje usposabljanja za lastnike, delničarje, upravitelje in zaposlene ter delavcev, vključenih v nacionalno kolektivno pogodbo za logistiko, transport in ladijski promet. Cilj je spodbujati in poglobljati znanje o vprašanih v zvezi s poslovanjem, varnostjo v cestnem prometu, novimi tehnologijami, varnostjo pri delu, varstvom okolja, sektorskimi predpisi.

Kraljevina Nizozemska

Nizozemska uvaja subvencije za tovornjake na električni pogon in vodik. Nizozemski cestni prevozniki lahko zaprosijo za državno subvencijo pri nakupu novega zelenega tovornjaka. Višina podpore je odvisna od velikosti podjetja; manjša podjetja lahko dobijo povrnjenih do 60 % dodatnih stroškov v primerjavi z dizelskim tovornim vozilom, večja podjetja pa lahko zaprosijo za 40 % subvencijo. Razlog za spodbude so, ker so električni tovornjaki veliko dražji od dizelskih. Velika podjetja lahko dobijo povrnjenih do 40 % dodatnih stroškov v primerjavi z nakupom dizelskega težkega tovornega vozila (subvencija in davčna ugodnost). Za najmanjša podjetja z manj kot 10 zaposlenimi lahko denarna pomoč znaša tudi 60 % razlike. Shema subvencioniranja bo veljala do začetka leta 2027.

Kraljevina Španija

Septembra je začela veljati prepoved nakladanja in razkladanja, ki je bila v Španiji predpisana v začetku tega leta. V tem primeru gre za z odlokom uvedeno spremembo zakona o cestnem prometu, ki voznikom z največjo dovoljeno maso nad 7,5 tone prepoveduje nakladanje in razkladanje blaga na odhodnem in namembnem kraju. Prepoved pa ni uveljavljena za prevoze s cisternami, kiperji, vozili z dvigalom ali drugimi napravami za nakladanje in razkladanje, dostavo paketov, distribuciji blaga v manjših paketih, ki jih je možno naložiti oziroma razložiti enostavno. V primeru neupoštevanja omenjene določbe je predpisana globa v višini 4600 eurov. Poleg tega je uveljavljena tudi največja dopustna čakalna doba za nakladanje in razkladanje, ki ne sme biti daljša od 60 minut.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ima pozitivne administrativne posledice na področju poslovanja javne uprave, konkretno dela upravnih enot, saj bo deloma razbremenjeno njihovo delo. Ker zaradi pomanjkanja voznikov, le ti prihajajo iz drugih držav, je potrebno izpitnim centrom, ki izvajajo izobraževanje voznikov in dostop do poklica voznik/voznica, dati zakonsko pooblastilo in jim s tem omogočiti, da se določi EMŠO pri samem prihodu na izpitni center. S področja mednarodnih prevozov potnikov se bodo s zakonom vpeljale spremembe, ki med drugim omogočajo pravno podlago za določitev cene potniških spremnic, prevozniki bodo v vlogi morali podati identifikacijsko številko za DDV, ki bo pripomogla preverjanje preko sistema izmenjave podatkov o zavezcancih za DDV.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ima določene posledice na obveznosti strank do javne uprave. Namesto na upravnih enotah bodo tuji vozniki izvajali postopke za določitev EMŠO na izpitnih centrih.

S področja mednarodnih avtobusnih prevozov ima predlog zakona določene posledice pri obveznostih strank do javne uprave, saj se spremenijo pogoji za pridobitev, odvzem ali preklic mednarodnega avtobusnega dovoljenja za prevoz potnikov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

S predlogom zakona se pričakuje zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov v državi, ker bo na podlagi vključitve določb glede izvajanja spodbud za avtoprevoznike možna realizacija naslednjih prihodnjih ukrepov iz Sklada za podnebne spremembe ter ostalih virov.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Pričakuje se pozitiven vpliv zakona na gospodarstvo zaradi realizacije spodbud iz prejšnje točke, kar bo pozitivno vplivalo na samo poslovanje prevoznikov podjetij.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo imel posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Zakon ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon ne bo imel posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletni strani Ministrstva za infrastrukturo, ki bo v okviru svojih pristojnosti tudi spremljalo izvajanje sprejetega zakona in podzakonskih predpisov. Razprava o predlogu zakona bo namenjena širši in strokovni javnosti.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil pripravljen skladno z načeli sodelovanja javnosti, ki je bila vključena v pripravo predpisa že v njegovi najzgodnejši fazi priprave in kasneje v vseh ključnih fazah nastanka oziroma oblikovanja predpisa.

Zakon je bil pred javno obravnavo za področje priprave pravne podlage glede državne pomoči za spodbude avtoprevoznikom poslan v interno usklajevanje med Ministrstvom za infrastrukturo, Ministrstvom za finance, Ministrstvom za okolje, podnebje in energijo ter Službo Vlade za zakonodajo.

Predpis je objavljen na spletni naslovu E-demokracija <https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=14456>.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

/

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Alenka Bratušek, ministrica,
- mag. Bojan Kumer, minister,
- mag. Andrej Rajh, državni sekretar,
- mag. Tina Sršen, državna sekretarka,
- mag. Andreja Knez, v.d. generalne direktorice,
- Darko Trajanov, generalni direktor,

- Tanja Kocjančič, vodja sektorja,
- mag. Marjan Nahtigal, sekretar,
- Zdravko Igličar, sekretar,
- Špela Petrič, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21 in 54/22 – ZUJPP) se naslov 2. člena spremeni tako, da se glasi »predpisi Skupnosti in mednarodni sporazum«.

Prva alineja prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 82, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);«.

V drugem odstavku se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Uredba Komisije (EU) št. 361/2014 z dne 9. aprila 2014 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 (UL L št. 107, z dne 10. 4. 2014, str. 107; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 361/2014/EU);«.

Črta se četrta alineja ter se za zadnjo alinejo doda nova alineja, ki se glasi:

»- Sporazum o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (UL L, št. 444, z dne 31. 12. 2020, str. 14); v nadaljnjem besedilu: Sporazum o trgovini in sodelovanju).«.

2. člen

V 3. členu se v prvem odstavku 5. in 26. točka spremenita tako, da se glasita:

»5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije z razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;

»26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina oziroma več občin kot javno službo organizira znotraj enega ali več naselij;«.

Na koncu se dodajo 51., 52. in 53. točka, ki se glasijo:

51. »vozilo« v smislu Direktive 2006/1/ES pomeni motorno vozilo, priklopnik, polpriklopnik ali skupino vozil, ki je namenjena izključno prevozu blaga;

52. »najeto vozilo« pomeni vsako vozilo za prevoz blaga brez voznika, ki je na podlagi pogodbe s podjetjem, ki da vozilo na razpolago, za plačilo in za določeno časovno obdobje na voljo podjetju za opravljanje cestnih prevozov blaga za najem ali plačilo ali za lastne potrebe;

53. »spremljevalec« je oseba, ki imetniku, upravičenemu do EU kartice ugodnosti za invalide nudi pomoč pri vodenju, orientaciji v prostoru, pri vključevanju v športne, rekreacijske in kulturne dejavnosti ter nudi drugo pomoč, ki se nanaša na spremstvo v situacijah, kjer imetnik potrebuje pomoč.«.

3. člen

V 4. členu se v drugem odstavku besedilo 11. točke: »Uredbe Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbe Komisije 361/2014/EU«.

4. člen

V 5. členu se v drugem odstavku besedilo enajste alineje: »Uredbe Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbe Komisije 361/2014/EU«.

5. člen

V 16. členu se v devetem odstavku črta besedilo: »in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic«.

Doda se nov petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) V evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.«.

6. člen

V 17. členu se trinajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(13) Evidenca iz trinajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do prevoza oziroma brezplačnega prevoza poveže s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, evidenco upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Zavod za pokojninsko zavarovanje Slovenije, evidenco poklicnih upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, evidenco o imetnikih EU kartice ugodnosti za invalide, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, in evidenco vojnih veteranov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vojne veterane. Ministrstvo na podlagi EMŠO vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke upravičenca:

- ime in priimek,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- podatek o starosti upravičenca,
- podatek o statusu upokojenca,
- podatek o statusu vojnega veterana.«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Ministrstvo za JPP, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa in inšpektoratu, pristojnemu za področje javnega potniškega prometa v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat, pristojen za področje JPP), dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije v skladu s pristojnostmi za nadzor posameznega inšpektorata.«.

7. člen

V 23. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za preizkus znanja morajo imeti univerzitetno izobrazbo ali specializacijo po visokošolskih strokovnih

programih ali magisterij stroke (2. bolonjska stopnja) ali in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa.

Stroške dela komisije določi minister.«.

Tretji odstavek se črta ter se dodajo novi tretji, četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Kandidatu za upravljavca prevoza, ki je opravil preizkus znanja v drugi državi članici Skupnosti, se v postopku izdaje licence prizna potrdilo o strokovni usposobljenosti, če dokaže da je v državi članici Skupnosti, ki je izdala omenjeno potrdilo, izpolnil pogoj običajnega prebivališča, ali je v tej državi delal. Izpolnjevanje navedenih pogojev preveri izdajatelj licenc pri postopku izdaje licence.

(4) Vsa organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi eden ali več izvajalcev, ki jih na podlagi javnega razpisa izbere ministrstvo.

(5) Merila za izbiro na javnem razpisu so:

- ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje, kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca, ki omogoča izvedbo preizkusa in hrambo arhiva izvedenih izpitov,

- programska in računalniška oprema, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, beleženje podatkov o kandidatih in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval in naključno izbiranje izpitnih vprašanj,

- ponudbena cena,

- ustrezno usposobljeni kadri za izvedbo preizkusa znanja.

(6) Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem preizkusa znanja izvaja inšpektorat, pristojen za področje prometa.

(7) Izbrani izvajalec oziroma izvajalci pridobijo pooblastilo za dobo 10 let.

(8) Minister lahko predčasno odvzame pooblastilo izvajalcu, če pogoji iz petega odstavka tega člena niso več izpolnjeni. V kolikor je izbran le eden izvajalec, minister do izbora novega izvajalca neposredno, vendar največ za obdobje 6 mesecev, podeli pooblastilo drugemu izvajalcu, ki izpolnjuje merila iz petega odstavka. V 14 dneh po odvzemu pooblastila mora dotedanji izvajalec ministrstvu predati podatke o vseh do tedaj opravljenih preizkusih znanja, kandidatih in izdanih spričevalih, katalog izpitnih vprašanj ter arhiv.

(9) Z dnem prenehanja pooblastila prevzame naloge izvajalca nov izvajalec oziroma izvajalci, ki je oziroma so pridobili pooblastilo. V kolikor ni bil izbran noben izvajalec, pa minister neposredno podeli pooblastilo v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. V 14 dneh po prenehanju pooblastila mora dotedanji izvajalec ministrstvu predati podatke o vseh do tedaj opravljenih preizkusih znanja, kandidatih in izdanih spričevalih, katalog izpitnih vprašanj ter arhiv.

(10) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja, sestavo in način imenovanja komisije ter za izvajalca iz četrtega odstavka tega člena podrobnejše pogoje glede prostorov, opreme, ustreznosti kadrov in delovnih pogojev.

8. člen

V 28. členu se v drugem odstavku za besedo »izdajatelju« doda beseda »licenc«.

V tretjem odstavku se za besedo »izdajatelj« doda beseda »licenc«.

9. člen

V 32.b členu se v prvem odstavku za besedno zvezo »finančne službe« doda besedilo »ali drugih pooblaščenih organov za izvajanje nadzora nad določbami iz Priloge I k Uredbi Komisije (EU) 2016/403 z dne 18. marca 2016 o dopolnitvi Uredbe (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s klasifikacijo hudih kršitev pravil Unije, zaradi katerih lahko cestni prevozniki izgubijo dober ugled, in spremembi Priloge III k Direktivi 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta /UL L št. 74, z dne 19. 3. 2016, str.8)«.

V tretjem odstavku se besedilo »e) in f)« nadomesti z besedilom »e), f), g), h) in i).

Dodata se nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Ministrstvo, pristojno za promet, opravlja naloge nacionalne kontaktne točke kot pristojnega organa, določenega za izmenjavo informacij z drugimi državami članicami, ki so vnesene v nacionalni elektronski register iz 16. člena Uredbe 1071/2009/ES ter poteka preko Evropskih registrov podjetij cestnega prevoza (ERRU), kot so določeni z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/480.

(6) Informacije izmenjane na podlagi prejšnjega odstavka tega člena se uporabljajo le za namen, za katerega so bile zahtevane. Medsebojno upravno sodelovanje in pomoč za namen izvajanja tega člena se izvajata brezplačno.«.

10. člen

V 33. členu se v prvem odstavku druga alineja dopolni z besedilom »ali spričevalo o strokovni usposobljenosti, izdano v skladu z oddelkom 1 dela B Priloge ROAD-1 Sporazuma o trgovini in sodelovanju« ter se doda nova alineja, ki se glasi:

»- pri opravljanju prevozov hitro pokvarljivega blaga mora klimatizirano vozilo v skladu s predpisi o delih in opremi vozil ATP potrdilo ali ATP tablico, kot jo zahteva mednarodni Sporazum o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz.«.

11. člen

33.a člen se črta.

12. člen

V 34. členu se v drugem odstavku besedilo: »Uredbo Komisije 2121/98/ES« zamenja z besedilom »Uredbo Komisije 361/2014/EU«.

13. člen

V 37. členu se v tretjem odstavku besedilo »točke a) sedmega« nadomesti z besedo »šestega«.

V četrtem odstavku se besedilo »tretjega in četrtega« nadomesti z besedilom »drugega in tretjega«.

14. člen

37.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Preizkus znanja iz prejšnjega člena opravlja komisija, ki jo imenuje minister.

(2) Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj univerzitetno izobrazbo ali specializacijo po visokošolskih strokovnih programih ali magisterij stroke (2. bolonjska stopnja) in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa.

(3) Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti

- najmanj višjo strokovno izobrazbo;
- veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za kategorijo B;
- preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu ustrezne kategorije;
- najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ustrezne kategorije ali ocenjevanja na vozniškem izpitu ustrezne kategorije;

- strokovno usposobljenost za opravljanje dela v zvezi s postopki in nalogami glede tahografov dokazuje z opravljenim strokovnim usposabljanjem pri enem od proizvajalcev tahografov, ki imajo priznani odobritev tipa za analogne tahografe ali interoperabilni test za digitalne tahografe ali homologacijo za pametne tahografe iz III. poglavja Uredbe 165/2014/EU, oziroma pri pravni ali fizični osebi, ki ima zaposleno osebo, ki je pri enem od proizvajalcev opravila šolanje za inštruktorja strokovnega izobraževanja, in sicer glede na naloge in postopke, ki jih izvaja v delavnici. Strokovno usposabljanje se izvaja v skladu s programom predpisanim na podlagi zakona, ki ureja delovne čase in obvezne počitke mobilnih delavcev. Potrdilo o izobraževanju za digitalne tahografe ne sme biti starejše od treh let.«.

15. člen

V 38. členu se v tretjem, četrtem in petem odstavku beseda »sedmega« nadomesti z besedo »šestega« in beseda »prejšnjega« nadomesti s »37.«.

16. člen

V 39. členu se v tretjem in petem odstavku beseda »sedmega« nadomesti z besedo »šestega«.

17. člen

V 41. členu se v prvem odstavku doda stavek »Pooblastilo se izda za obdobje 10 let.«.

Prvi stavek tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi: »Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in pridobivanjem temeljnih kvalifikacij ter izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa.«.

18. člen

V 42. členu se v prvem odstavku besedilo »upravni organ, pristojen za izdajo voznških dovoljenj« nadomesti z besedilom »upravni organ, pristojen za izdajo izkaznic o voznških kvalifikacijah«.

19. člen

42.a členu se spremeni tako, da se glasi:

»42.a člen
(vloga za izdajo izkaznice o voznških kvalifikacijah)

(1) Vloga za izdajo izkaznice se vložijo osebno pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- EMŠO in rojstni datum ter spol,
- kraj rojstva,
- državo rojstva,
- državljanstvo,
- naslov stalnega prebivališča,
- naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak stalnemu prebivališču, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
- številko voznškega dovoljenja,
- datum izdaje voznškega dovoljenja,
- državo izdajateljico voznškega dovoljenja,
- naziv organa, ki je izdal voznško dovoljenje,
- datum in kraj vložitve vloge,
- osebno ime, EMŠO ter stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje,
- naslov podjetja pooblaščenca,
- vrsto osebnega dokumenta pooblaščenca,
- obseg pooblastila pooblaščenca,

- podpis voznika/voznice,
- kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

(3) Če podatki niso razvidni iz drugih uradnih obstoječih evidenc, je treba vlogi za izdajo izkaznice priložiti:

- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
- tuje voziško dovoljenje in potni list na vpogled,
- ustrezno fotografijo v fizični obliki, ki izpolnjuje zahteve iz zakona, ki ureja osebne izkaznice ali digitalni obliki, ki se lahko prevzame v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona iz elektronskega odložišča fotografij za osebne dokumente na podlagi referenčne številke fotografije v digitalni obliki na način kot to predpisuje zakon, ki ureja pridobitev osebnega dokumenta. Za izdajo izkaznice se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe in fotografija ni starejša od enega leta.

4) Fotografijo v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci drugega uradnega identifikacijskega dokumenta na podlagi tretje alineje prejšnjega odstavka, se v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona prevzema s samodejnim povezovanjem z evidenco potnih listin, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja izdajo potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja izdajo osebnih izkaznic in evidenco o voziških dovoljenjih, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja izdajo voziških dovoljenj. Prevzemanje teh podatkov poteka na podlagi privolitve posameznika z uporabo EMŠO.

(5) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj preskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil so izdajatelju izkaznic te podatke dolžni zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti najenostavnejši način izmenjave oziroma vpogleda v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz določenih uradnih evidenc.

(6) Tuji državljani, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, morajo pred vložitvijo vloge za izdajo izkaznice zaprositi za njeno določitev. Vlogo za določitev EMŠO podajo ob prijavi na preizkus znanja za pridobitev temeljnih kvalifikacij po 37. členu tega zakona ali redno usposabljanje po 39. členu tega zakona, pri pooblaščenih izpitnih centrih iz 41. člena tega zakona, ki EMŠO določi na način ter pod pogoji, kot to velja za podatkovne vire za določanje EMŠO, skladno z uredbo, ki ureja vodenje in vzdrževanje centralnega registra prebivalstva ter postopka za pridobivanje in posredovanje podatkov.«.

(7) Pooblaščen centri iz 41. člena se povezujejo z evidenco iz 42.e člena za namene določanja EMŠO iz prejšnjega odstavka.

(8) Vloga za izdajo izkaznice se hrani 10 let od dneva vložitve pri izdajatelju izkaznic.«.

20. člen

Za 59. členom se doda nov 59. a člen, ki se glasi:

"59. a člen

(prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov)

(1) Minister za JPP lahko za določen čas, vendar največ za eno leto, odobri druge oblike javnih prevozov, ki niso določene v tem zakonu in so namenjene razvojnim in raziskovalnim projektom, preizkušanju novih oblik prevozov, zbiranju podatkov na področju zagotavljanja trajnostne mobilnosti in prilagajanja javnega prevoza potnikom.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na vlogo izvajalca, iz katere so razvidne vse bistvene sestavine projekta in pričakovani rezultati. Po končanem projektu mora izvajalec predložiti poročilo ministrstvu za JPP.

(3) Veljavnost dovoljenja se lahko podaljša največ za eno leto, če so izkazani pričakovani rezultati oziroma potrebe po takšni obliki prevoza tudi v obdobju po podaljšanju dovoljenja."

21. člen

V 61. členu se v prvem odstavku besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilo »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014.«.

22. člen

V 63. členu se v prvem odstavku doda nov stavek, ki se glasi: »Dovoljenja, ki se izdajo v imenu prevoznika niso prenosljiva.

V drugem odstavku druga alineje spremeni tako, da se glasi:

» - pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, morajo biti v enakem deležu udeleženi tudi domači prevozniki oziroma prevozniki v skladu s tedenskim voznim redom za čas trajanja dovoljenja.«.

Tretja alineja se črta.

Šesti odstavek se spremeni, tako, da se glasi:

»(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi vozni red in itinerar, v primeru dvostranskega prevoza pa tudi cenik.«.

Doda se nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Pri pripravi predloga voznega reda mora prevoznik uporabiti daljinar in elektronsko aplikacijo, ki jo določi ministrstvo.«.

23. člen

V 64. členu se v prvem odstavku dodajo nove alineje, ki se glasijo:

- » - urnik časa vožnje in počitka voznikov,
- identifikacijsko številko za namene DDV;
- tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora predložiti tudi pooblastilo pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, za vročanje dokumentov, ki ga ta potrdi.«.

V drugem odstavku se črta peta alineja ter se dodata naslednji alineji:

- » - identifikacijsko številko za namene DDV;
- tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora predložiti tudi pooblastilo pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, za vročanje dokumentov, ki ga ta potrdi.«.

24. člen

65. člen se spremeni, tako, da se glasi:

»(1) Za obnovo ali spremembo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji.

(2) Vlogi za spremembo dovoljenja prevoznik priloži samo dokumente, naštet v prejšnjem členu, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za spremembo dovoljenja spremenijo.

(3) Vlogi za obnovo dovoljenja prevoznik priloži vse dokumente, naštet v prejšnjem členu.«.

25. člen

72. člen se spremeni tako, da se glasi:

»72. člen

(začasna prekinitve ali trajna ustavitve prevoza)

- (1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri ministrstvu zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitve.

- (2) Začasna prekinitve se lahko odobri največ trikrat za obdobje veljavnosti dovoljenja. Vsaka začasna prekinitve lahko traja največ šest mesecev .
- (3) Če prevoznik ne želi opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora pri ministrstvu vložiti zahtevo za trajno ustavitev prevoza.
- (4) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda ministrstvo ustrezno dovoljenje.«.

26. člen

V 76. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ceno potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji predpiše minister, pristojen za promet.«.

27. člen

77. člen se spremeni tako, da se glasi:

»77. člen

(preklic in odvzem dovoljenja)

- (1) Ministrstvo lahko prekliče veljavnost in odvzame dovoljenje za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, če:
- prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.
 - pristojni organ države, v kateri je tuji prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.
 - prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja za mednarodni linijski prevoz, določenih v 63. členu tega zakona. Če je domačemu prevozniku odvzeta licenca za izvajanje prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu, se dovoljenje prekliče in odvzame tudi tujemu prevozniku, ki je soizvajalec te linije.
- (2) Prevoznik mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu dovoljenja, le tega vrniti ministrstvu. Ministrstvo o preklicu veljavnosti in odvzemu dovoljenja obvesti nadzorne organe in pristojna tuja ministrstva. Če prevoznik preklicanega in odvzetega dovoljenja ne vrne, ministrstvo ne soglaša z vzpostavitvijo novih mednarodnih linij za tega prevoznika. V primeru izgube dovoljenja pa prevoznik preko pristojnega organa države, kjer ima vozilo registrirano, poda ministrstvu pisno izjavo o izgubi dovoljenja.«.

28. člen

V 79. členu se doda nov stavek, ki se glasi »Dovoljenje tudi preneha veljati, če prevoznik nima pooblaščenca iz devete alineje prvega odstavka ter sedme alineje drugega odstavka 64. člena zakona.«.

29. člen

V 89. členu se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

» 3. število in ekološka kakovost voznega parka na osnovi certifikata o skladnosti s tehničnimi predpisi za emisije izpušnih plinov in hrupa ter varnostnimi predpisi za motorno vozilo, ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.«.

30. člen

107. člen se spremeni tako, da se glasi:

»107. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika s strani domačega prevoznika v drugi državi članici Skupnosti)

(1) Domači prevoznik lahko uporablja najeta vozila, če:

- je vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države druge članice in, kjer je to ustrezno, se uporablja v skladu z Uredbama 1071/2009/ES in 1072/2009/ES;
- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v obdobju najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka so se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

(4) Če je najeto vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi druge države članice, za domačega prevoznika velja sledeče:

- omeji se čas uporabe najetega vozila za čas trajanja najemne pogodbe pod pogojem, da isto podjetje za cestni prevoz najeto vozilo uporablja za obdobje najmanj dveh zaporednih mesecev v posameznem koledarskem letu;
- najemna pogodba traja za čas uporabe najetega vozila iz prejšnje alineje;
- zahteva, da se najeta vozila v roku 30 dni registrirajo v Republiki Sloveniji, pri čemer mora najemna pogodba vsebovati določilo o navedeni zahtevi za registracijo vozil;
- podjetje lahko uporablja največ 25 % flote najetih tovornih vozil, ki mu je na voljo na podlagi točke (g) prvega odstavka 5. člena Uredbe 1071/2009/ES na dan 31. decembra v letu pred uporabo najetega vozila ali na dan, ko podjetje začne uporabljati najeto vozilo; vendar pa sme podjetje, ki ima v floti več kot eno in manj kot štiri vozila, uporabljati vsaj eno takšno vozilo; minimalno število v skladu s to alinejo se nanaša na floto tovornih vozil, ki je na voljo podjetju na podlagi vozil, ki so registrirana ali dana v promet.«.

31. člen

Za 107. členom se doda nov 107.a člen, ki se spremeni tako, da se glasi:

»107a. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika za prevoznika iz druge države članice Skupnosti)

(1) Republika Slovenija na svojem ozemlju dovoljuje uporabo vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države druge članice Skupnosti in, kjer je to ustrezno, se uporablja v skladu z Uredbama 1071/2009/ES in 1072/2009/ES;

- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v obdobju najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebe podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka so se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.«.

32. člen

V 109. členu se za prvim odstavkom 109. dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljevanju: Združeno kraljestvo) lahko kabotažo na območju Republike Slovenije izvaja v skladu z Sporazumom o trgovini in sodelovanju.

(3) Prevoznik Skupnosti ali prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu lahko v primeru, če pred izvajanjem kabotaže ne opravi dohodnega mednarodnega prevoza v Republiko Slovenijo, opravi kabotažo na območju Republike Slovenije, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri ministrstvu v roku najkasneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. Ministrstvo v 10 delovnih dneh po prejemu popolne vloge izda posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi prevoznik Skupnosti.«,

Tretji odstavek postane četrti in se spremeni tako, da se glasi:

»Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež v roku najkasneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. V 10 delovnih dneh po prejemu popolne vloge s strani tujega ministrstva izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.«.

33. člen

Za 110.a členom se doda nov 110.b člen, ki se glasi:

»110.b člen

(elementi računa, naklad ali razklad blaga, prevozi transportne embalaže)

(1) Račun za opravljeni prevoz mora vsebovati specifikacijo stroškov najmanj za naslednje ločene postavke: voznina, cestnina, gorivo in strošek dela.

(2) Pošiljatelj ali prejemnik blaga ne sme od voznika zahtevati, da opravi nakladanje ali razkladanje tovora, razen če je tako dogovorjeno z ločeno pogodbo in so za to izpolnjeni tudi pogoji iz zakona, ki ureja varstvo pri delu.

(3) Naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga ne sme zahtevati od prevoznika vračilo transportne embalaže (zabojnik, paleta, voziček,...). Transportna embalaža se smatra kot tovor in prevoznik je upravičen do voznine za prevoz embalaže.

(4) Prejšnji odstavek ne velja za prevoz blaga s specialni tovornimi vozili za opravljanje posebnih opravil, ki zahtevajo posebno prilagoditev nadgradnje in/ali posebno opremo in sicer:

- motornih vozil,
- cisterne,

- vozila za prevoz živih živali,
- vozila za prevoz sveže betonske mešanice,
- prekucniki,
- samonakladalna vozila,
- vozila, prirejena za prevoz nevarnega blaga,
- delovna vozila.«.

34. člen

V 114.b členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih ter iz evidenc ministrstva, pristojnega za izobraževanje, izhaja, da ima status:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa,
- dijaka, skladno s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje,
- osebe, ki se izredno izobražuje po programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. leta starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela,
- študenta.«.

Drugi odstavek se črta.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je upokojenec oziroma oseba starejša od 65 let (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do brezplačnega prevoza), ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti in iz evidenc zavoda pristojnega za vodenje evidence o upokojencih ali iz evidence družbe pristojne za vodenje evidence o poklicnih upokojencih in iz Centralnega registra prebivalcev, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve izhaja, da ima v Republiki Sloveniji status upokojenca ali je starejši od 65 let.«.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

« (9) Ne glede na 114.g člen tega zakona je upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu tudi imetnik EU kartice ugodnosti za invalide, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti. V kolikor invalid potrebuje za prevoz spremljevalca, je tudi spremljevalec upravičen do brezplačnega prevoza, vendar samo takrat, ko spremlja imetnika EU kartice ugodnosti za invalide. Upravičenec na invalidskem vozičku lahko koristi ugodnost brezplačnega prevoza v skladu z možnostmi izvajalcev.«.

35. člen

Drugi odstavek 114. d člena se črta.

36. člen

Za 114g. členom se doda nova X. in XI. poglavje, ki se glasita:

»X. NEPOVRATNE FINANČNE SPODBUDE

115.a člen

(upravičenci in vrste spodbud)

(1) Upravičenci do prejema nepovratne finančne spodbude so imetniki veljavnih licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(2) Upravičenci iz prejšnjega odstavka tega člena lahko pridobijo finančne spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, namenjene za financiranje naložb in obratnih sredstev ter druge finančne spodbude.

(3) Finančne spodbude so namenjene povečanju varnosti, gospodarnosti in okolijski učinkovitosti tovornih vozil in avtobusov v prometu.

115.b člen

(organ, merila, pogoji in način dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud)

(1) Finančne spodbude iz prejšnjega člena, dodeljuje ministrstvo, ki lahko za izvedbo teh nalog sklene agentsko pogodbo.

(2) Razpis za dodelitev sredstev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani ministrstva.

(3) V razpisnih pogojih je treba zagotoviti, da so spodbude pogojene z upoštevanjem enega ali več naslednjih meril:

- okolijski prihranki ugotovljeni po eni od ustreznih metod, ki izkazuje izboljšanje obremenjevanje okolja,
- povečanje varnosti cestnega prometa,
- učinkovitost in gospodarnost izvajanje cestnih prevozov potnikov in blaga.

(4) Pri dodelitvi finančnih spodbud bo organ poleg pogojev, določenih s pravili o državni pomoči, in pogojev morebitnih namenskih virov upošteval tudi vsaj naslednje pogoje:

- Prejemnik finančne spodbude (v nadaljevanju; prejemnik) ima sedež v Republiki Sloveniji ali katerikoli državi članici EU, če ima najkasneje do dodelitve finančne spodbude registrirano podružnico v Republiki Sloveniji;
- Pravnoorganizacijska oblika prejemnika je gospodarska družba ali samostojni podjetnik;
- Prejemnik kot glavno dejavnost opravlja dejavnost, ki je veljavni standardni klasifikaciji dejavnosti razvrščena v »H 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet«, razen obratovanja žičnic in zobatih železnic, ki so del mestnega ali primestnega prometnega sistema, »H 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet« in »H 49.410 Cestni tovorni promet«;
- Prejemnik od dneva oddaje vloge do dneva odobritve prejema finančne spodbude nima nepravilnih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti;
- Prejemnik nima blokiranega transakcijskega računa in ni v postopku zaradi insolventnosti, stečajnem postopku ali postopku prisilnega prenehanja.

Podrobnejša merila, pogoje in način dodeljevanja finančnih spodbud predpiše minister, skladno z veljavnimi predpisi.

115.c člen

(viri financiranja)

Sredstva za dodeljevanje finančnih spodbud se zagotavljajo iz proračunskega Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, državnega proračuna Republike Slovenije ali drugih proračunskih virov.

XI. POV RATNE FINANČNE SPODBUDE

115.d člen

(upravičenci do povratnih finančnih spodbud)

(1) Upravičenci do prejema povratne finančne spodbude so imetniki veljavnih licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(2) Upravičenci iz prejšnjega odstavka tega člena lahko pridobijo povratne finančne spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, namenjene za financiranje naložb in obratnih sredstev.

(3) Povratne finančne spodbude so namenjene za omilitev neposrednih ali posrednih posledic učinkov okoliščin, ki jih ni bilo mogoče predvideti in imajo negativen vpliv na poslovanje upravičencev.

(3) Vlada RS lahko s sklepom ugotovi obstoj kriznih okoliščin, ki niso vključeni v tretjem odstavku tega člena in jih ni bilo mogoče predvideti, in s tem zagotovi podlago, da se sredstva ukrepov finančnega inženiringa dajejo za omilitev neposrednih ali posrednih učinkov takšnih kriznih okoliščin.

115.e člen
(ukrep finančnega inženiringa)

Za zagotavljanje stabilnega poslovnega okolja se zagotovi ukrep finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18 in 195/20 – odl. US) (v nadaljnjem besedilu: ZJF). Ministrstvo, pristojno za promet in SID banka dogovorita, da se proste pravice porabe iz finančnega načrta, namenijo za financiranje končnih prejemnikov/upravičencev za namen izvedbe investicije in/ali obratnih sredstev (stroški materiala in storitev ter stroški dela).

115.f člen

(organ, merila, pogoji in način dodeljevanje povratnih finančnih spodbud)

(1) Ukrep finančnega inženiringa iz prejšnjega člena izvaja za potrebe ministrstva, pristojnega za promet SID banka.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet in SID banka, vsak na svoji spletni strani, objavita višino sredstev in pogoje za izvajanje ukrepa finančnega inženiringa.

V objavi morajo biti navedeni najmanj naslednje informacije o pogojih, ki se upoštevajo poleg pravil o državni pomoči:

- upravičenci
- namen financiranja
- višina kredita (od minimalne do najvišje možne višine)
- ročnost kredita
- moratorij (kadar je)
- predvidena obrestna mera (Euribor + pribitek banke)
- vrste zavarovanj.

(3) Podrobnejša merila, pogoje in način dodeljevanja povratnih finančnih spodbud potrdi Vlada RS na predlog ministrstva, pristojnega za promet v dogovoru s SID banko.

115.g člen
(viri financiranja)

Sredstva za dodeljevanje povratnih finančnih spodbud se zagotavljajo iz pravic porabe finančnega načrta ministrstva, pristojnega za promet.

37. člen

V 117. členu se napovedni stavek ter prva alineja prvega odstavka spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, inšpektorat, pristojen za področje JPP, Urad Republike Slovenije za meroslovje, finančna uprava, občinski redarji in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona razen določb za katere je pristojen inšpektorat, pristojen za področje JPP, in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;«.

V prvem odstavku se v drugi alineji za besedo »določbe« doda besedna zveza »točke (b) prvega odstavka 5 člena Uredbe 1071/2009/ES«.

V prvem odstavku se tretja alineja črta.

V prvem odstavku se v peti alineji za besedo »urejajo« doda besedna zveza »licenco ter«.

V prvem odstavku se doda nova alineja, ki se glasi:

- inšpektorat, pristojen za področje JPP, izvaja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev, in sicer nad določilom 33. člena – obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu v delu, ki se nanaša na javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, nad določbami členov iz 1. točke V. poglavja – Prevozi potnikov v notranjem cestnem prometu (členi 44. do vključno 59.), določbami členov IX. Poglavja – Avtobusne postaje in avtobusna postajališča ter postaje in parkirišča za tovorna vozila in avtobuse (členi 111. do vključno 114.), določbami členov iz IX.A poglavja – Subvencionirana vozovnica (členi 114.a do vključno 114.g) in nad določilom prvega odstavka 116. člena v delu, ki se nanaša na javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu;

38. člen

Prvi odstavek 118. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa in inšpektorat, pristojen za področje JPP. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji obeh inšpektoratov (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).«.

39. člen

V 124. členu se v prvem odstavku tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- brez veljavne licence Skupnosti (3. člen in prvi odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES) ali licence v skladu s Sporazumom o trgovini in sodelovanju (drugi odstavek 4.člena ROAD naslova I (cestni prevozi blaga) tretji razdelek: Cestni prevoz),«.

V napovednem stavku drugega odstavka se doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika«.

40. člen

Prvi odstavek 125. člena se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki:

1. na območju Republike Slovenije opravlja kabotažo, ki ni v skladu z 108. členom tega zakona in 16. členom Uredbe 1073/2009/ES) ter četrtim odstavkom člena X+2 Sporazuma o trgovini in sodelovanju;
2. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s prvim odstavkom 109. člena tega zakona, drugim odstavkom 8. člena Uredbe 1072/2009/ES ter šestim in sedmim odstavkom člena ROAD.4 Sporazuma o trgovini in sodelovanju;
3. opravlja kabotažo v isti državi članici v štirih dneh po koncu zadnje zakonite kabotaže v navedeni državi članici (2a odstavek 8. člena Uredbe1072/2009/ES);
4. ne more predložiti jasnih dokazov o predhodnem mednarodnem prevozu in/ali vsaki zaporedni opravljeni kabotaži in/ali o vseh opravljenih prevozihih v primerih, ko je vozilo prisotno v državi članici gostiteljici v obdobju štirih dni pred mednarodnim prevozom, ter teh dokazil predložiti v času cestnega pregleda (tretji in četrti odstavek 8. člena Uredbe1072/2009/ES);
5. v vozilu nima kontrolnih dokumentov za kabotažo (potniška spremnica za občasne prevoze ali pogodba, sklenjena med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ali overjena verodostojna kopija teh dokumentov v primeru posebnih linijskih prevozov) oziroma se ti ne morejo predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja (17. člen Uredbe1073/2009/ES);
6. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen);
7. opravi mednarodni prevoz v nasprotju s pravilom o obvezni vrnitvi vozila v državo sedeža podjetja najpozneje v osmih tednih (točka (b) prvega odstavka 5 člena Uredbe 1071/2009/ES).«.

41. člen

V 126. členu se v prvem odstavku 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez veljavnega izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63., 66. in 75. člen tega zakona ter 5. in 6. člena Uredbe 1073/2009/ES) ter drugim odstavkom člena X+3 Sporazuma o trgovini in sodelovanju.;«,

V 8. točki prvega odstavka se besedilo: »Uredbo Komisije 2121/98/ES« zamenja z besedilom »Uredbo Komisije 361/2014/EU«.

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika« doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika«.

42. člen

V 127. členu se v prvem odstavku spremenijo 1. in 8. točka ter se dodajo nove 1a., 1.b točka in 9. in 10. točka, da se glasijo:

»1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (28., 34. in 82. člen tega zakona);

1.a opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES) ali v skladu s členom ROAD.5 Sporazuma o trgovini in sodelovanju;

1.b opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);

8. uporablja najeta motorna vozila za prevoz blaga v nasprotju z določbami 107. in 107a. člena tega zakona;

9. opravlja prevoze pokvarljivih živil v skladu z ATP in ne predloži ATP potrdila, ali ni nameščena ATP tablica v nasprotju z dvanajsto alinejo 33. člena;

10. ki krši pravo, ki se uporablja za pogodbene obveznosti (Uredba (ES) št. 593/2008 - uredba Rim I).«.

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika« doda besedilo »ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika«.

43. člen

V 128. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni ter se doda 3a. točka, da se glasita:

»3. voznik, ki ni državljani ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (peta alineja prvega odstavka 33. člena);

3a. voznik, ki ni državljani ene od držav članic Skupnosti, prevoz opravlja brez veljavnega potrdila za voznike (3. člen in prvi odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES);

V prvem odstavku se osma točka spremeni tako, da se glasi:

» 8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen zakona) ali postajališča linijskih prevozov v državi članici ne ustrezajo izdanemu dovoljenju (5. in 6. člen Uredba 1073/2009/ES);«

V drugem odstavku se za besedilom »upravljavec prevozov posameznika« doda besedilo »ali

odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika«.

44. člen

V 131. členu se spremeni 2.a točka ter se dodajo nova 8. in 9. točka, ki se glasijo:

»2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz prve, pete in dvanajste alineje prvega odstavka 33. člena);

8. če ne more predložiti veljavnega potrdila za voznike ali veljavne overjene verodostojne kopije potrdila za voznike (5. člena Uredbe 1072/2009/ES);

9. če ne more predložiti dovoljenja za linijske prevoze (19. člen Uredbe 1073/2009/ES);«.

45. člen

V 131a. členu se za tretjim odstavkom dodajo nov četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. če ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka 110.b člena tega zakona in izda račun za opravljeni prevoz, ki ne vsebuje specifikacije stroškov prevoza, najmanj za naslednje ločene postavke: voznina, cestnina, gorivo in strošek dela;

2. če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.b člena tega zakona in od voznika zahteva, da opravi nakladanje ali razkladanje tovora, čeprav to ni bilo dogovorjeno s prevozno pogodbo;

3. če ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 110.b člena tega zakona in od prevoznika zahteva vračilo transportne embalaže.

(5) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 500 do 750 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.«.

46. člen

V 132. členu se za besedo »inšpektorja« doda besedna zveza »ali osebe pristojne za nadzor«.

47. člen

Za 133.a členom se doda nov 133.b člen ki se glasi:

»133.b člen
(izrek globe)

Za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

(prehodna določba)

Do začetka uporabe aplikacije iz 22. člena tega zakona mora prevoznik uporabljati avtobusne postaje in avtobusna postajališča, ki so izven vozišča, tako, da z ustavitvijo ne ovira prometa na cesti.

Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora predložiti pooblastilo iz 23. člena tega zakona le pri vložitvi nove vloge za izdajo dovoljenja za prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v države nečlanice Skupnosti, in sicer najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona. Za že izdana dovoljenja prej omenjenega pooblastila ni potrebno predložiti.

Pooblastilo iz 23. člena zakona, ki je bilo izdano izvajalcu organizacijskih, strokovnih in tehničnih opravil glede pridobitve strokovne usposobljenosti upravljavca prevoza pred uveljavitvijo tega zakona, preneha veljati z dnem dokončnosti odločbe o izboru novega ali novih izvajalcev iz 23. člena zakona. Dotedanji izvajalec mora najkasneje v roku 14 dni ministrstvu predati podatke o vseh do tedaj opravljenih preizkusih znanja, kandidatih in izdanih spričevalih, katalog izpitnih vprašanj ter arhiv.

Člani komisije iz 23. člena in 37.a člena, ki so bili imenovani pred uveljavitvijo tega zakona, morajo ministrstvu poslati dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tega zakona najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

Pooblaščenim centrom za usposabljanje voznikov iz 41. člena zakona, ki so pridobili pooblastilo pred uveljavitvijo tega zakona, to pooblastilo preneha veljati v roku enega mesecev od izdaje prvega novega pooblastila na podlagi javnega razpisa v skladu s prvim odstavkom 41. člena zakona.

49. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu (sprememba 2. člena ZPCP-2)

V tem členu se doda za nazivom Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, besedna zveza »z vsemi spremembami dopolnitvami«, in sicer zaradi zadnje spremembe omenjene direktive z Direktivo (EU) 2022/738.

Sprememba tega člena pa je potrebna tudi zato, ker se bo zakon uporabljal tudi za izvajanje Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna.

Poleg tega se v zakon dodaja Uredba Komisije (EU) št. 361/2014 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98, ki med drugim nadomesti in razveljavi prej navedeno uredbo.

K 2. členu (sprememba 3. člena ZPCP-2)

S tem členom se spremeni definicija daljinarja, kjer se črta beseda »s kilometrskimi« razdaljami, ker se sedaj daljinar meri v metrih, prav tako se spreminja definicija mestni linijski prevoz, ki se sedaj prilagaja dejanskemu stanju, ko obstajajo tudi tako imenovane »podaljšane mestne linije«, ki teritorialno sežejo izven območja posameznih naselij.

Zaradi implementacije Direktiva (EU) 2022/738 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga pa se v zakon uvajata nova izraza »vozilo v smislu Direktive 2006/1/ES« in »najeto vozilo za namen prevoza blaga«.

Dodana je tudi obrazložitev pojma »spremljevalec«, in sicer zaradi tega, ker se v 114b. člen dodaja brezplačna vozovnica za spremljevalce imetnikov EU kartice ugodnosti za invalide.

K 3. in 4. členu (sprememba 4. in 5. člena ZPCP-2)

S tem členoma se Uredba Komisije 2121/98/ES črta iz zakona, ker jo je vsebinsko nadomestila Uredba Komisije (EU) št. 361/2014.

K 5. členu (sprememba 16. člena ZPCP-2)

Sprememba devetega odstavka 16. člena je potrebna, ker se razmejujejo pristojnosti med mednarodnimi prevozi potnikov ter prevozi potnikov v notranjem prometu in je potrebno v ta namen tudi ločiti evidence, saj prevozi na klic spadajo pod prevoze potnikov v notranjem prometu.

V tem členu izvedena sprememba zakona skladno z evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu.

K 6. členu (sprememba 17. člena ZPCP-2)

Za odločanje o pravici do subvencionirane vozovnice za brezplačen prevoz za poklicne upokoјence je potrebno zagotoviti pravno podlago, da se omogoči povezavo evidence poklicnih upokoјencev, ki jo vodi Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja z evidenco ministrstva, pristojnega za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu.

S spremembo desetega odstavka 117. člena se inšpektoratu, pristojnemu za področje javnega potniškega prometa v notranjem cestnem prometu omogoči dostop do evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona.

K 7. členu (sprememba 23. člena ZPCP-2)

23. člen zakona opredeljuje področje strokovne usposobljenosti upravitelja prevoza. S spremembo drugega odstavka se v zakon vključujejo pogoji o izobrazbo za člane komisije za preizkus znanja kandidatov za upravitelja prevoza.

Z novim tretjim odstavkom je dodana zahteva za izdajatelja licenc, da v primeru izdaje nove ali obnove licence Skupnosti, preveri, če je kandidat za upravitelja prevoza v državi članici Skupnosti, ki je izdala potrdilo o njegovi strokovni usposobljenosti, izpolnil pogoj običajnega prebivališča, ali je v tej državi delal. Navedena pogoja izhajata iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 1071/2009.

Z dodanimi ostalimi podstavki so opredeljeno merila za izbor, nadzor ter izvajanje preizkusa znanja strokovne usposobljenosti upravitelja prevoza.

K 8. členu (sprememba 28. člena ZPCP-2)

S tem členom se v zakonu natančneje opredeli, da se nanašata na izdajatelja licenc.

K 9. členu (sprememba 32.b člena ZPCP-2)

Z dopolnitvijo prvega odstavka 32.b člena se za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra pridobijo podatki, poleg od dosedaj navedenih nadzornih organov, tudi od drugih pooblaščenih organov za izvajanje nadzora nad določbami iz Priloge I k Uredbi Komisije (EU) 2016/403, saj nad določenimi področji iz prej omenjene priloge izvajajo nadzor tudi drugi organi, ki trenutno niso omenjeni v tej določbi in jim je potrebno omogočiti dostop do registra.

Zadnja sprememba drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES ureja dopolnitev nacionalnega elektronskega registra z dodatnimi podatki, in sicer točko g (registrska številka vozila), h (število zaposlenih v podjetju) in i (stopnja tveganja podjetja). Navedeno se odraža v spremembi tretjega odstavka 32b. člena zakona.

Nova peti in šesti odstavek prej omenjenega člena zakona pa urejata implementacijo 3a. člena spremenjene Direktive 2006/1/ES, in sicer dodeljuje ministrstvu, pristojnemu za promet, vlogo nacionalne kontaktne točke za izmenjavo informacij iz nacionalnega elektronskega registra z drugimi državami članicami, ter namen omenjenih informacij.

K 10. členu (sprememba 33. člena ZPCP-2)

V tem členu se dodajata še obveznost posedovanja spričevala o strokovni usposobljenosti, izdanega na podlagi Sporazuma o trgovini in sodelovanju ter ATP potrdila ali ATP tablice na vozilu v primeru opravljanj prevozov hitro pokvarljivega blaga na podlagi ATP. Pravkar navedeno je predpisano s petim odstavkom 8. člena Pravilnika o delih in opremljenosti vozil.

K 11. členu (sprememba 33.a člena ZPCP-2)

33.a člen se črta ter se njegova vsebina prenaša v 107.a člen, kjer bo na pravo mesto umeščeno in sistemsko urejena implementacija spremenjene Direktive 2006/1/ES o najemu vozil.

K 12. členu (sprememba 34. člena ZPCP-2)

Ta popravek je potreben, ker je Uredbo Komisije 2121/98/ES zamenjala kasnejša Uredba Komisije 361/2014/EU.

K 13., 15. in 16. členu (sprememba 37., 38., in 39. členov ZPCP-2)

Popravljajo se napake v sklicevanjih v 37., 38. in 39. členu zakona, kar ne predstavlja vsebinskih popravkov.

K 14. členu (navezava na 37.a člen ZPCP-2)

Sprememba 37.a člena zakona najprej zvišuje potreben nivo izobrazbe za člane komisije za teoretični preizkus znanja, zatem pa še natančneje opredeljuje pogoje za ocenjevalce praktičnega usposabljanja voznikov.

K 17. členu (sprememba 41.člena ZPCP-2)

S spremembo 41. člena se časovno omejuje trajanje pooblastila za pooblaščenec centre za usposabljanje voznikov ter se dopolnjuje pooblastilo za nadzor nad omenjenimi centri. Inšpektorat, pristojen za področje prometa, bo sedaj pristojen tudi za izvajanje nadzora nad izvajanjem izpitov za pridobivanje temeljnih kvalifikacij voznikov.

K 18. členu (sprememba 42.člena ZPCP-2)

V tem člen zakon natančneje določa pristojni organ za vpis vozniške kvalifikacije.

K 19. členu (sprememba 42a. člena ZPCP-2)

Z novim 42a. členom je jasneje določeno, kaj je potrebno priložiti vlogi za izdajo kartice, predvsem glede fotografije, ki se lahko priloži v fizični obliki ali digitalni obliki. Predlog zakona določa pravno podlago za povezovanje evidence voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu z evidenco potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic in evidenco vozniških dovoljenj, in sicer z namenom prevzema fotografije v digitalni obliki za izdajo izkaznice, iz evidence izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta kot so potni list, osebna izkaznica in vozniško dovoljenje. Zaradi pravne varnosti oziroma v izogib zlorabam fotografije predlog določa dodaten pogoj, da fotografija v uradni evidenci ni starejša od enega leta in izkazuje dejansko podobo osebe, ki podaja vlogo za izdajo izkaznice. Prevzemanje teh podatkov bo potekalo na podlagi privolitve posameznika z uporabo EMŠO. V tem členu se daje pooblastilo ministru, pristojnemu za promet, da predpiše način fotografiranja in ustreznost fotografije ter način predložitve, hranjenja in uporabe fotografije v digitalni obliki.

Za opravljanja poklica voznika je treba pridobiti temeljno kvalifikacijo za voznike motornih vozil v cestnem prometu. Za pristop k preizkusu znanja je za namen vpisa v elektronsko evidenco temeljnih kvalifikacij je potrebno določiti enotno matično številko tujca, saj je ta osnovni povezovalni znak za povezovanje zbirk. Sprememba zakona bo omogočila, da bodo EMŠO državljanom tretjih držav ob prijavi na preizkus določili že pooblaščen izpitni centri, ki izvajajo izobraževanje voznikov in dostop do poklica voznik/voznica. S tem se bo pooblaščenim izpitnim centrom omogočilo, da bodo za državljane tretjih držav določili enotno matično številko tujca ob prihodu na pooblaščen izpitni center.

K 20. členu (nov 59.a člen)

Ta člen ureja oblike javnih prevozov za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov, preizkušanj novih oblik prevozov, zbiranja podatkov na področju zagotavljanja trajnostne mobilnosti in prilagajanja javnega prevoza potnikom. Takšne oblike prevozov se lahko odobri za določen čas in so izključno vezani na pilotne projekte namenjene preizkušanju novih oblik mobilnosti ter dopolnjevanja linijskega javnega potniškega prometa, če še niso urejeni v tem zakonu.

Pilotni projekti bodo omogočili zbiranje ustreznih podatkov, na podlagi katerih bi se lahko v bodoče te oblike prevozov sistemsko uredilo v zakonodaji.

Takšne vrste prevozov so dejansko namenjene testiranju oziroma preizkušanju in naj ne bi trajali več kot 2 leti. V kolikor se izkažejo za primerne se morajo potem urediti v zakonu kot nova oblika prevoza.

K 21. členu (sprememba 61. člena ZPCP-2)

Uredba Komisije 2121/98/ES glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov, ki je bila omenjena v prvotnem členu, ne velja več, zato je potrebna sprememba prvega odstavka 61. člena zakona.

K 22. členu (sprememba 63. člena ZPCP-2)

Z dodajanjem stavka v prvem odstavku 63. člena se natančno določi, da lahko mednarodno avtobusno linijo po izdanem dovoljenju opravlja le prevoznik komur je bilo izdano dovoljenje. Takšna definicija je opredeljena tudi že v prvem odstavku, 6. člena Uredbe (ES) št. 1073/2009.

Razlog zamenjave besedne zveze »sorazmerni delež« je v nejasnosti pojma, kaj sorazmerni delež pomeni za namen izvajanja nadzora. Omenjeni pojem se zamenja v smislu »enakih deležev« izvedenih avtobusnih linij s strani domačega in tujega prevoznika, pri čemer mora prevoznik natančno definirati kateri prevoznik izvaja linijo na kateri dan.

Z ukinitvijo enournega odmika, omenjenega v prvotni tretji alineji drugega odstavka 63. člena, zagotovimo prost pretok storitev in ljudi. Izognemo se tvorbi monopola in preprečtvi, da se novim potencialnim ponudnikom mednarodnih avtobusnih storitev onemogoči preprost vstop v dejavnost. Potnikom se zagotovi morebitne nižje cene, večja kakovost in večja izbira ponudnikov mednarodnega avtobusnega prevoza potnikov.

Ob preučitvi zakonodaje sosednjih držav, je moč ugotoviti, da je pogoj enournega odmika izjema slovenskega sistema pridobitve dovoljenj za prevoz potnikov z avtobusom v tretje države.

S popravkom šestega odstavka 63. člena se vsebina zakona posodablja na podlagi izkušenj iz prakse. Pri tranzitnih linijah prilaganje cenika ni potrebno, ker gre le za izvajanje tranzita preko ozemlja Republike Slovenije, pri bilateralnih linijah pa je cenik zaradi postajališč na slovenskem ozemlju potreben. Temu sledi potreba po identifikaciji, katere priloge prilagamo kateremu dovoljenju za prevoze v države nečlanice Skupnosti.

Namen novega devetega odstavka 63. člena je, da prevoznik pri tvorbi vozniških redov obvezno uporablja to aplikacijo v kateri bodo predvidene samo tiste avtobusne postaje in avtobusna postajališča, ki omogočajo varno ustavitve avtobusa ter vstop in izstop potnikov.

K 23. členu (sprememba 64. člena ZPCP-2)

Dodajanje priloge urnika časa vožnje in počitka voznikov je potrebno, ker je to že zahtevano na podlagi Uredbe 1073/2009/ES ter Sporazuma Interbus.

V drugem odstavku 64. člena se kot priloga črta spisek vozil s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila. Na podlagi praktičnih izkušenj je ugotovljeno, da tuja matična ministrstva v svojih vlogah ne zahtevajo takšnega spiska, posledično ga ne prilagajo v vlogo poslano na tuja ministrstva.

Spisek vozil, s katerimi slovenski prevozniki opravljajo mednarodne avtobusne linije, že vodita Obrtno podjetniška zbornica Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije, in sicer za namen izdaje licenc.

K prvemu in drugemu odstavku 64. člena se doda identifikacijsko številko za namene DDV, ker je kraj opravljanja storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov kraj, kjer se storitev opravlja. To pomeni, da za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu mora prevoznik za vožnjo po območju Republike Slovenije obračunati in plačati DDV od storitev prevoza potnikov v proračun Republike Slovenije. Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti lahko se identificira za namene DDV v Republiki Sloveniji po splošni ureditvi (za linijske in občasne prevoze), po posebni ureditvi za občasne prevoze (kjer lahko obračunava in plačuje samo za občasne prevoze) ali uporablja Unijsko ali ne Unijsko posebno ureditev VEM (OOS), če storitve opravlja končnim kupcem – fizičnim osebam. Predložitev identifikacijske številke se zahteva iz razloga, da se prevoznik ne bi izmikal obračunavanju in plačevanju DDV od storitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu po območju Republike Slovenije.

Tuj prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora k vlogi kot prilogo predložiti tudi pooblastilo pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, z namenom vročanja dokumentov, ki se navezujejo na opravljanje mednarodnega avtobusnega prevoza potnikov po območju Republike Slovenije. Na podlagi praktičnih izkušenj je moč ugotoviti, da imajo nadzorni organi težave pri vročanju v tujino bodisi v inšpekcijskem nadzoru, upravnem postopku ali prekrškovnem postopku. S to določbo se bistveno skrajšajo prej navedeni postopki.

K 24. členu (sprememba 65. člena ZPCP-2)

Sprememba 65. člena je potrebna zaradi razmejitve pojmov obnova in sprememba dovoljenja pri vlaganju vloge.

K 25. členu (sprememba 72. člena ZPCP-2)

Zakon narekuje iste pogoje za trajno ustavitve ter za začasno ustavitve mednarodnega linijskega prevoza potnikov. V posodobitvi zakona je potrebno prikazati razliko med njima.

Na podlagi praktičnih izkušenj je ugotovljeno, da je pri začasni ustavitvi prevoza bolj potrebna podrobna utemeljitev, medtem ko je za prevoznika, ki nima interesa opravljati prevoza, zadovoljiva le zahteva oziroma

vloga za trajno ustavitev. Razlog za časovno omejitev začasne prekinitve izvajanja mednarodnega linijskega prevoza potnikov je zaradi zagotavljanja neprekinjenosti linij.

K 26. členu (sprememba 76. člena ZPCP-2)

Z dodatnim petim odstavkom 76. člena je dodana pravna podlaga za novi pravilnik, ki bo med drugim določal novo ceno potniških spremnic.

K 27. členu (sprememba 77. člena ZPCP-2)

Sprememba 77. člena je potrebna, ker trenutno zakon opredeljuje preklic in odvzem dovoljenja le za tuje prevoznike. S to spremembo bo urejena pravna podlaga za odvzem in preklic dovoljenja tudi slovenskim prevoznikom.

Doda se določba, da mora prevoznik v roku osmih dneh po prejemu dokončne določbe o preklicu in odvzemu dovoljenja, le ta vrniti ministrstvu. S tem bo prevoznik dolžan in bo imel pravno obvezo, da vrne preklicana in odvzeta dovoljenja, s tem se bo do neke mere omejilo izvajanje mednarodnih prevozov potnikov tudi po odvzemu in preklicu dovoljenja.

K 28. členu (sprememba 79. člena ZPCP-2)

Kadar tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti nima več veljavnega pooblastila določenega pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, z namenom vročanja dokumentov, ki se navezujejo na opravljanje mednarodnega avtobusnega prevoza potnikov po območju Republike Slovenije se prične postopek za prenehanje veljavnosti dovoljenja, tako da izdajatelj pozove imetnika dovoljenja, da določi pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno bivališče v Republiki Sloveniji. V kolikor imetnik dovoljenja ne določi novega pooblaščenca v določenem času, Ministrstvo izda akt o prenehanju veljavnosti dovoljenja. Na podlagi praktičnih izkušenj je moč ugotoviti, da imajo nadzorni organi težave pri vročanju v tujino bodisi v inšpekcijskem nadzoru, upravnem postopku ali prekrškovnem postopku. V kolikor ni te določbe imajo prevozniki možnost, da ob izdaji določijo pooblaščenca in ga potem po prejemu dovoljenja prekličejo.

K 29. členu (sprememba 89. člena ZPCP-2)

S spremembo 3. točke prvega odstavka 89. člena, ki ureja merila za delitev dovolilnic, se popravljajo nazivi ekoloških razredov zaradi tehnološkega razvoja in uvajanja novih ekoloških razredov vozil.

K 30. členu (sprememba 107. člen ZPCP-2)

S tem členom se spreminja 107. člen zakona, s katerim se najprej ureja implementacija Direktiva (EU) 2022/738 o spremembi Direktive 2006/1/ES o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga v slovenski pravni red za primer najema vozil domačih prevoznikov. V ta člen je prenesena ter zaradi spremembe prej omenjene direktive dopolnjena določba 33.a člena zakona.

K 31. členu (sprememba 107a. člen ZPCP-2)

Nov 107.a člen pa ureja uporabo najetih vozil prevoznikov drugih članic Skupnosti v naši državi in prav tako predstavlja implementacijo spremenjene Direktive 2006/1/ES.

K 32. členu (sprememba 109. člena ZPCP-2)

Z novim drugim odstavkom 109. člena se dodajajo pravila, ki jih mora glede kabotaže upoštevati prevoznik iz Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, in sicer jo lahko izvaja v skladu z Sporazumom o trgovini in sodelovanju.

V novem tretjem odstavku pa je predpisan postopek za pridobitev dovoljenja za opravljanje kabotaže za prevoznika Skupnosti ali Združenega kraljestva v primeru, če za kabotažo ne izpolnjuje osnovnega pogoja, ki je v tem, da predhodno opravi dohodni mednarodni prevoz v Republiko Slovenijo.

S spremembo tretjega odstavka, ki je postal četrti, so pa le natančneje predpisani roki v zvezi s pridobitvijo dovoljenja za kabotažo za tujega prevoznika.

K 33. členu (nov 110.b. člen ZPCP-2)

Z novim 110. b členom so v predpisujejo obvezni elementi računa (ločen prikaz stroškov cestnine in voznine), ki ga izda prevozno podjetje.

Poleg tega se določa prepoved opravljanja nalog razklada in naklada tovora za voznika (razen, če je z ustrezno pogodbo drugače opredeljeno in so pri tem izpolnjeni tudi pogoji iz predpisa, ki ureja varstvo pri delu (na primer, če je vozniku naročeno, da izvaja naklad ali razklad z viličarjem) ter se ureja, da naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga ne sme zahtevati od prevoznika vračilo transportne embalaže (zabojnik, paleta, voziček,...).

Prej navedena pogodba se nanaša na ločeni posel, ki mora biti urejen v posebni pogodbi, ki ne spada v pristojnost predpisov s področja cestnih prevozov potnikov in blaga.

K 34. členu (sprememba 114.b člena ZPCP)

Veljavni 114.b člen določa upravičence do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice.

Deveti odstavek zakona se nanaša na imetnike invalidske kartice ugodnosti, kjer se popravlja njeno poimenovanje, skladno z Zakonom o izenačevanju možnosti invalidov v EU kartico ugodnosti za invalide. Njenim imetnikom (invalidom), ki imajo spremljevalca, se dodaja še brezplačna vožnja zanje, in sicer izključno pod pogojem, ko spremljajo na vožnji imetnika invalidske kartice ugodnosti.

V tem členu se tudi določi, da je vlagatelj na podlagi statusa poklicnega upokojenca, ki ga ministrstvo pridobi iz evidence družbe pristojne za vodenje evidence o poklicnih upokojencah, upravičen do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu. Dodaja se pogoj, da se za vlagatelja, ki je starejši od 65. let pridobijo podatki v Republiki Sloveniji.

K 35. členu (sprememba 114.d člena ZPCP-2)

Z uvedbo vozovnic Slovenija je ministrstvo določilo, da vrste subvencioniranih vozovnic in pogoji za pridobitev vozovnic za dijake in študente, določi minister. Navedeni odstavek je po pomoti ostal v členu in nima več pomena, prav tako, pa se sedaj nanaša na napačen člen, zato predlagamo, da se v celoti črta.

K 36. členu (novo X. in XI. poglavje)

Dodajata se novi X. in XI. poglavje, kjer se ureja pravna podlaga za dodeljevanje nepovratnih in povratnih finančnih spodbud za upravičence oziroma pravne subjekte, ki so imetniki licenc za izvajanje prevozov blaga in potnikov v cestnem prometu.

V omenjenih poglavjih se določajo organ, merila, pogoji in način dodeljevanja finančnih spodbud.

Zagotavlja se pa tudi pravna podlaga za izdajo izvršilnega predpisa, s katerim bo minister, pristojen za promet, podrobneje predpisal pogoje, merila in način dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud.

Pri povratnih finančnih spodbudah se tudi določa pogoje, merila in način dodeljevanja sredstev. Podrobnejše pogoje glede navedenih zadev potrdi Vlada RS na predlog ministrstva, pristojnega za promet v dogovoru s SID banko. SID banka je spodbujevalna, izvozna in razvojna banka, ki izvaja finančne in zavarovalne storitve za podjetja in javni sektor.

K 37. členu (sprememba 117. člen ZPCP-2)

Z dopolnitvijo druge alineje prvega odstavka 117. člena se finančni upravi dodajajo pristojnosti za nadzor nad ustrezno določeno Uredbe 1071/2009/ES, ki določa obveznost vrnitve vozila v državo sedeža podjetja na osem tednov.

V peti alineji prvega odstavka se dodaja pristojnost policiji tudi za nadzor nad določbami, ki urejajo nacionalno licenco.

Predlog zakona vsebuje še spremembe, ki so potrebne zaradi ureditve pristojnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in

čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo.

Preostale spremembe 117. člena se nanašajo na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (ZDU-1, Uradni list št., 18/2023). Z uveljavitvijo omenjenega zakona je oblikovano Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo, ki je, med drugim, pristojno za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa. Te naloge je doslej izvajalo Ministrstvo za infrastrukturo, naloge pa so določene v Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-1O). Spremembi ZDU-1 je posledično sledila tudi Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev na podlagi katere se naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem predpisov s področja javnega potniškega prometa potnikov v notranjem cestnem prometu in čezmejnem cestnem prometu do prestopne točke v sosednji državi, ki jo določi organ javnega potniškega prometa, prenašajo iz Inšpektorata Republike Slovenije za infrastrukturo na Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo in temu sledi tudi sprememba besedila člena.

K 38. členu (sprememba 118. člena ZPCP-2)

Zaradi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev se v ZPCP-2 dodaja med pristojne nadzorne organe tudi inšpektorat, pristojen za področje javnega potniškega prometa.

K 39. členu (sprememba 124. člena ZPCP-2)

Dodaja se globa za primer neposredovanja licence v skladu s Sporazumom o trgovini in sodelovanju.

Sprememba napovednega stavka drugega odstavka 124. člena pa je potrebna, saj nadzorni organi pri izvajanju nadzora ugotavljajo, da so nekatera tuja podjetja organizirana tako, da zakonodaja v tretji državi ne zahteva imenovanja upravljalca prevoza, zato so potem nadzorni organi onemogočeni, da izrečejo globo tujemu prevoznemu podjetju in odgovorni osebi.

K 40., 41., 42., 43. in 44. členu (sprememba 125., 126., 127., 128. in 131. členov ZPCP-2)

S temi določbami se v zakonu popravljajo oziroma dodajajo globe v zvezi z Mobilnostnim svežnjem predpisov EU, ki spreminja Uredbi 1071/2009 in 1072/2009 ter v zvezi s Sporazumom o trgovini in sodelovanju.

V 40. členu tega zakona, ki spreminja 127. člen osnovnega zakona, pa se dodaja še globa za primer, ko se opravlja prevoz pokvarljivih živil v skladu z ATP (Sporazum o mednarodnem prevozu pokvarljivih živil in o specialnih vozilih za njihov prevoz) in prevoznik ne predloži ATP potrdila, ali na vozilu ni nameščena ATP tablica v skladu z 33. členom zakona.

K 45. členu (sprememba 131.a člena ZPCP-2)

S spremembo 131.a člena se dodajajo globe za primere kršitev določb glede prepovedi naklada in razklada za voznika, obveznih elementov računa ter prevoza transportne embalaže.

K 46. členu (sprememba 132. člena ZPCP-2)

S to spremembo se omogoča nadzor nad izvajanjem 46. člena zakona tudi za nadzornike finančne uprava in policije, saj navedeni niso inšpektorji.

K 47. členu (nov 133.b člen)

Nova določba 133.b člena bo omogočila, da se bo lahko za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, v hitrem postopku izrekla globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe. Navedena določba bo omogočala nadzornim organom pohitritev prekrškovnih postopkov posebej s tujimi prevozniki in prevozniki Skupnosti pri nadzorih na cesti, kadar določbe predpisov o prekrških predpisujejo izrek globe v znesku višjem od najnižjega predpisanega. Enake zakonska določba je že uvedena v Zakonu o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavce in se je pokazala zelo učinkovita in racionalna.

K 48. členu (prehodne določbe)

Ta člen določa prehodne določbe glede izvajanja preizkusa znanja za upravljalca prevoza iz 23. člena, izvajanja nalog pooblaščenih centrov iz 41. člena, izpolnjevanja pogojev za člane komisije za praktični preizkus iz 37.a člena zakona ter predložitve pooblastila iz 22. člena tega zakona pri vložitvi nove vloge za izdajo dovoljenja za prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu.

Poleg tega se do začetka uporabe aplikacije iz 21. člena (nov deveti odstavek 63. člena) določi, da prevoznik lahko predvidi postanke samo na avtobusnih postajah ali postajališčih, ki omogočajo varno ustavitev avtobusa ter vstop in izstop potnikov. S tem bo preprečeno, da prevoznik postanke z voznimi redi predvidi kjerkoli, tudi na mestih, kjer izstop ali vstop ni varen za potnike.

K 49. členu

S končno določbo se ureja uveljavitev tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (predpisi Skupnosti)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);
- Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226, z dne 10. 9. 2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

- Uredbe Sveta (EGS) št. 56/83 z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13. 1. 1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 56/83/EGS);
- Uredbe Sveta (EGS) št. 3916/90 z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31. 12. 1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3916/90/EGS);
- Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2888/2000 z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne 30. 12. 2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2888/2000/ES);
- Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 z dne 2. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 glede dokumentov za avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 268, z dne 3. 10. 1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2121/98/ES);
- Uredbe Komisije (ES) št. 792/94 z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9. 4. 1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 792/94/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 51, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1071/2009/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1072/2009/ES);
- Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1073/2009/ES);
- Uredbe Komisije (EU) št. 1213/2010 z dne 16. decembra 2010 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza (UL L št. 335 z dne 18. 12. 2010, stran 21; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1213/2010/ES);
- Uredbe (ES) št. 1370/2007 z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje Sklepa Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, stran 36).

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;

2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
- 3.a »brezplačni prilagojeni prevoz« je brezplačni prevoz študentov, ki so težje ali težko gibalno ovirani, z vozili, prilagojenimi in homologiranimi za prevoz oseb, ki uporabljajo invalidski voziček;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometriskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;
6. (črtana)
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
8. (črtana)
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
- a11.a »enotna vozovnica« je izkazni dokument, ki ga izda organ JPP v elektronski ali listinski obliki in je lahko prenosljiv (neimenska enotna vozovnica) ali neprenosljiv (imenska enotna vozovnica), na podlagi katerega imetnik uveljavlja pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov s katerim koli prevoznikom, vključenim v sistem enotne vozovnice, v okviru časovne veljavnosti enotne vozovnice;
- 11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve iz naslova združevanja finančnih sredstev;
- 11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avtotaksi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
- 12.a »integrirana linija« je medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in poosebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;

20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
- 22.a »Snop linij« je prometno, gospodarsko in upravljavsko smiselna celota ene ali več linij;
23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. (črtana)
29. »običajno prebivališče« je prebivališče osebe, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja voznike v cestnem prometu;
30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
- 31.a ([prenehala veljati](#))
32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
33. (črtana)
34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
- 37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza do največ osem potnikov in se izvaja na območjih, na katerih ni organiziranega javnega prevoza potnikov, oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah javnega prevoza potnikov;
38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec, zunajzakonski partner, partner in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;

45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
46. »sistem enotne vozovnice« pomeni sistem izdaje, prodaje in uporabe enotne vozovnice in poravnave prevoznin na podlagi validacij, ki ga upravlja organ JPP, ki uporabnikom in izvajalcem javnega potniškega prometa omogoča sklenitev pogodbe o prevozu v različnih vrstah prometa ter finančne poravnave med izvajalci prevozov;
47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
- 47.a »stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, ki ne vsebuje ponavljajočih se elementov obstoječega javnega linijskega prevoza potnikov, namenjen izključno uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;
- 47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
- 47.c »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;
48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tuji prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a »upravljavec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
- 49.b »upravljavska integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih vozniških redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;
- a49.c »validacija« pomeni registracijo vsakokratne uporabe enotne vozovnice, ki jo potnik izvede na validacijski napravi pred vstopom v vozilo ali ob vstopu vanj ali pri sprevodniku in s čimer je sklenjena pogodba o prevozu potnikov za posamezno vožnjo v okviru izbranega itinerarja ali voznega reda, kakor določa zakon, ki ureja izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, in v skladu s pogoji izdane enotne vozovnice;
- 49.c »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

4. člen (pristojni organi)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge na področju prevoza blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu in potnikov v mednarodnem cestnem prometu, ter razvojne naloge na področju prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ministrstvo opravlja naslednje naloge:

1. priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu;
2. vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
3. vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
4. pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
5. [\(prenehala veljati\)](#)
6. spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
7. izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
8. opravljanje nalog nacionalne kontaktne točke in izmenjava informacij z drugimi državami članicami v skladu z 18. členom Uredbe 1071/2009/ES;
9. izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
10. izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;

11. izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
12. izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
13. izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
14. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
15. vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
16. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
17. razvijanje javnega linijskega avtobusnega medkrajevnega avtobusnega potniškega prometa in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
18. razvijanje informacijskega sistema javnega potniškega prometa;
19. [\(prenehala veljati\)](#)
20. [\(prenehala veljati\)](#)
21. razvijanje drugih oblik javnega potniškega prometa;
22. izdaja dovoljenj za posebne linijske prevoze, na katerih se lahko vozijo tudi naključni potniki;
23. odločanje o pravicah težko in težje gibalno oviranih študentov do brezplačnega prevoza ali brezplačnega prilagojenega prevoza;
24. reševanje reklamacij glede uporabe enotne vozovnice na drugi stopnji;
25. [\(prenehala veljati\)](#)
26. [\(prenehala veljati\)](#)
27. vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
28. vodenje evidence subvencij prevoza;
29. vodenje evidence integriranega javnega potniškega prometa;
30. oglaševanje in informiranje;
31. podpora uporabnikom.

5. člen (javno pooblastilo)

(1) Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije se podeli javno pooblastilo izdajanja licenc in dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc).

(2) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:

- opravlja naloge, opredeljene v 10. členu Uredbe 1071/2009;
- pripravlja poročila ministrstvu, pristojnemu za promet, skladno s 26. členom Uredbe 1071/2009/ES, 17. členom Uredbe 1072/2009/ES in četrtim odstavkom 28. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja Licenco Skupnosti in izvodom licence Skupnosti na podlagi 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in 4. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja potrdila za voznike na podlagi 5. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- opravlja naloge iz 6. in 7. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 12. člena in prvega odstavka 13. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- odvzema licence Skupnosti na podlagi prvega odstavka 21. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 22. člena in prvega odstavka 23. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja, zavrača izdajo ter odvzema licence in izvode licenc na podlagi tega zakona;
- deli dovolilnice za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami;
- izdaja potrdila za opravljanje mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe na podlagi Uredbe 1073/2009/ES in Uredbe Komisije 2121/98/ES;
- izdajanje oznake za avtotaksi prevoze s podatki o prevozniku in številko licence na podlagi tega zakona;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja.

(3) Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

16. člen
(podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- ime in priimek, EMŠO, davčna številka, fotografija voznika ter stalno in začasno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojšč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po želeni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru vozniških redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz vozniških redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, vozniškem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in vozniškem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za uveljavljanje pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije;
3. bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
4. ime in priimek, naslov (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO (oziroma druga matična oznaka za osebe iz druge države) zakonitega zastopnika;
5. ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
6. ime, evidenčna številka, naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa in letnik vpisa, podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
7. vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za deset voženj na mesec);
8. razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja ali razdalja od kraja bivanja do kraja vadbe;
9. seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo in seznam območij (območje Slovenije, območje mestnega prometa);
10. edinstvena številka kartice;
11. status registriranega športnika, veljavnost tekmovalne licence (če uveljavlja pravico do subvencioniranega oziroma brezplačnega prevoza za registriranega športnika);

12. status študenta s posebnimi potrebami (v primeru, ko oseba uveljavlja pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza za težje in težko gibalno ovirane študente);
13. telefonska številka oziroma elektronski naslov vlagatelja;
14. seznam izdanih vozovnic: izdajatelj vozovnice (naziv izdajatelja, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izdajatelja), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta in številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje njene veljavnosti, njena polna cena, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije;
15. evidenca validacij (izvajalec prevoza, oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije).

(13) V evidenci enotne vozovnice se za uveljavljanje pravic uporabnikov in izvajalcev, nadzor nad izvajalci ter upravljanje odnosov z uporabniki vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. telefonska številka oziroma elektronski naslov uporabnika;
3. enolična oznaka kartice;
4. seznam relacij (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
5. seznam izdanih vozovnic (enolična oznaka validacije, izvajalec prevoza, vrsta vozovnice);
6. evidenca validacij (izvajalec oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije);
7. status uporabnika, na podlagi katerega v skladu s 114.b členom tega zakona uveljavlja pravico do brezplačne vozovnice, in območje veljavnosti vozovnice.

(14) V evidenci strokovnih oseb izvajalcev IJPP se za uveljavljanje pravic in nadzora nad izvajalci vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), EMŠO;
2. enolična oznaka službene kartice izvajalca;
3. podatki o prijavi in odjavi v aplikacijo zbirke IJPP (dan, ura, lokacija);
4. vloga strokovne osebe izvajalca (npr. voznik, prodajalec, kontrolor, prometnik, upravnik informacijskega sistema pri izvajalcu);
5. evidenca nalog, izvedenih v vlogi izvajalca.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: finančna uprava), ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor nad cestnim prometom, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu. Za potrebe izvajanja pridobivanja temeljnih kvalifikacij voznikov in rednega usposabljanja izpitni centri iz 41. člena tega zakona podatke iz prve in druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena obdelujejo, posredujejo in uporabljajo, podatke iz četrte, pete in šeste alineje pa zbirajo, obdelujejo, posredujejo in uporabljajo.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, tako, da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,

- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem, ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu, ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov;
- podatek o starosti upravičenca ob prvem vpisu v javno veljavni izobraževalni ali študijski program,
- letnik vpisa.

(4) Ministrstvo za odločanje o pravici mladoletnega vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, tako da na podlagi podatka o EMŠO mladoletnega vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,
- stalno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču).

(5) Vloga za subvencionirano vozovnico se vnese v evidenco ministrstva. Spletno vlogo vloži upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik v sistem e-uprave. Pisno vlogo sprejme izvajalec ali pooblaščen prodajalec in jo vnese v evidenco ministrstva. Na podlagi odločitve o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz se izda enotna subvencionirana vozovnica. Izvajalec ali pooblaščen prodajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo enotne vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic na podlagi podatka o EMŠO upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki potrjene vloge oziroma odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(6) Podatki v evidencah iz prvega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v evidenci iz 1. točke deset let po roku, do katerega velja licenca Skupnosti ali izvod licence;
2. v evidenci iz 2. in 3. točke šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
3. v evidenci iz 4. točke pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
4. v evidenci iz 5. točke za zadnjih pet let;
5. v evidenci iz 6. in 7. točke dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
6. v evidenci iz 8. točke za zadnji dve leti;
7. v evidenci iz 9. točke deset let po roku do katerega velja licenca Skupnosti.

(7) Podatki v evidencah iz drugega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v registrih iz 1. in 2. točke deset let po vpisu;
2. v evidenci iz 3. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
3. v evidenci iz 4. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
4. v evidenci iz 5. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
5. v registru iz 6. točke deset let po vpisu;
6. podatki o validacijah iz 15. točke dvanajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidenco;
7. podatki o validacijah iz 6. točke trinajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidenco.

(8) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(9) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(10) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

(11) Evidenca iz drugega odstavka prejšnjega člena se za namen preverjanja podatkov iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena poveže s Centralnim registrom prebivalstva, določenim v zakonu, ki ureja centralni register prebivalstva, za podatke iz druge in tretje alineje pa z evidenco o voznških dovoljenjih, določeno z zakonom, ki ureja voznike. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO.

(12) Evidenca iz dvanajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do brezplačnega oziroma subvencioniranega prevoza za registrirane športnike poveže z evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov, ki se vodi na podlagi zakona, ki ureja področje športa. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO upravičenca. Iz evidence registriranih in kategoriziranih športnikov se pridobijo podatki o statusu registriranega športnika in veljavnosti tekmovalne licence.

(13) Evidenca iz trinajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do prevoza oziroma brezplačnega prevoza poveže s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, evidenco upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Zavod za pokojninsko zavarovanje Slovenije, evidenco o imetnikih evropske kartice ugodnosti za invalide, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, in evidenco vojnih veteranov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vojne veterane. Ministrstvo na podlagi EMŠO vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke upravičenca:

- ime in priimek,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- podatek o starosti upravičenca
- podatek o statusu upokojenca,
- podatek o statusu vojnega veterana.

23. člen

(strokovna usposobljenost upravljavca prevozov)

(1) Strokovno usposobljenost upravljavca prevozov izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebna znanja iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu so predpisana znanja omejena na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in izpita iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške opravljanja izpita nosi kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat). Vsa organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi izvajalec, ki ga izbere Ministrstvo za promet na podlagi javnega razpisa.

(3) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja ter sestavo in način imenovanja komisije.

28. člen

(licence in izvodi licence)

(1) Licence se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(2) Izvod licence vsebuje podatke o izdajatelju, firmi in sedežu oziroma naslovu prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, vrsti prevozov, ki se z vozilom lahko opravljajo iz naslova izdane licence, morebitne opombe, datum izdaje izvoda, zaporedno številko izvoda, žig in podpis.

(3) Izdajatelj izda prevozniku izvod licence za toliko vozil, kolikor jih uporablja za izvajanje prevozov v cestnem prometu in za kolikor vozil izpolnjuje pogoj primernega finančnega položaja.

(4) Licence in izvodi licence za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika.

(5) Izvirnik licence se hrani na sedežu prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik v vozilu izvod licence.

(6) Minister predpiše obliko in vsebino zahteve za izdajo licence, obliko in vsebino licence in njenih izvodov, lahko pa tudi podrobneje uredi druga vprašanja pridobitve in odvzema licence.

32.b člen

(pridobivanje podatkov za potrebe nacionalnega elektronskega registra)

(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali finančne uprave pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravnomočno končan.

(2) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra izdajatelj licenc od organov iz prvega odstavka pridobi podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2009/992/EU) po sistemu elektronske izmenjave na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e) in f) drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Nacionalni elektronski register vsebuje poleg podatkov iz Sklepa 2009/992/EU, še podatke o enotni matični ter davčni številki upravljavca prevoza, ki se za potrebe navedenega registra pridobijo po uradni dolžnosti, ter s tem, da so vsi navedeni podatki varovani v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

33. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

- (1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:
- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
 - veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o vozniških kvalifikacijah;
 - potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
 - pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
 - če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
 - pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji;
 - pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost njegovega izpisa;
 - pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov dovoljenje lokalne skupnosti, potrjen cenik in obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza;
 - pri opravljanju občasnega prevoza potnikov pisno ali elektronsko dokazilo o občasnem prevozu potnikov, iz katerega so razvidni podatki iz drugega odstavka 55. člena tega zakona, oziroma možnost njegovega izpisa;
 - pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov v primeru prevoza drugih vrst potnikov, ki niso določeni v prvem odstavku 54. člena zakona, in v primeru prevozov, namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, dovoljenje organa JPP;
 - pri opravljanju prevoza na klic v primeru izvajanja in financiranja prevoza na klic s strani lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti, kopijo dovoljenja organa JPP.

(2) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(3) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenega uradne osebe finančne uprave ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(4) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(5) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniku in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

33.a člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika v drugi državi članici Skupnosti)

(1) Domači prevoznik lahko uporablja motorna vozila, najeta v drugi državi članici Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v Republiki Sloveniji in dano v promet v skladu s predpisi Republike Slovenije;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi le osebje najemnika;
- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, dokazilo o pravici uporabe vozila (pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list ali pooblastilo za uporabo).

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

34. člen

(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravljajo prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

37. člen

(temeljne kvalifikacije)

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev vozniškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije s preizkusom znanja.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke a) sedmega odstavka tega člena.

(4) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(5) Temeljne kvalifikacije se pridobijo v sistemu pridobitve temeljne kvalifikacije v skladu s tem zakonom ali v okviru srednjega poklicnega izobraževanja za voznike. Program srednjega poklicnega izobraževanja za voznike mora obsegati vsebino znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja odobriti minister. Po uspešno končanem poklicnem izobraževanju za voznike se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz sedmega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(6) Na podlagi preizkusa iz tretjega odstavka tega člena se kandidatu izda spričevalo, ki potrjuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo.

37.a člen (preizkus znanja)

Preizkus znanja iz prejšnjega člena opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa, za člane komisije, ki imajo univerzitetno izobrazbo pa se zahteva tri leta delovnih izkušenj. Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo, izpit za učitelja vožnje in izpit za ocenjevalca vožnje ustrezne kategorije ter najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja učenja in ocenjevanja vožnje ustrezne kategorije.

38. člen (pravica vožnje)

(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti od 18. leta vozilo vozniških kategorij C1, C1E, C in CE, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti od 21. leta vozilo vozniških kategorij D1, D1E, D in DE za prevoz potnikov, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.

(3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.

(5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

(6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

39. člen (redno usposabljanje)

(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz šestega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje. To usposabljanje organizira pooblaščen center za usposabljanje iz 41. člena tega zakona v skladu s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici in praktičnega usposabljanja. Usposabljanja se lahko izvajajo tudi s pomočjo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ali na najnaprednejših simulatorjih. Zaposlitev voznika v drugem podjetju v času usposabljanja ne vpliva na že opravljeno redno usposabljanje.

(2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.

(3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričeval iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.

(4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.

(5) Imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.

(6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od vozniških kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

41. člen

(pooblaščen centri za usposabljanje)

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja.

(2) Pooblastilo izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- ima ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja;
- ima ustrezne inštruktorje s potrebnimi kvalifikacijami;
- razpolaga s prostori za usposabljanje, učnimi pripomočki in gradivom ter voznim parkom za praktično delo.

(3) Nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in nad izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. V primeru ugotovljenih nepravilnosti pri izvajanju rednega usposabljanja ali neizpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka z odločbo naloži odpravo nepravilnosti in jo v vednost pošlje tudi ministrstvu, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odvzem pooblastila. Inšpektor takoj prepove izvajanje rednega usposabljanja, če ugotovi kakšno od naslednjih nepravilnosti:

- če usposabljanje izvaja oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede izobrazbe in izkušenj s področja, za katero se usposabljanje izvaja;
- če se usposabljanje ne izvaja po programu, ki ga določi ministrstvo;
- če se usposabljanje izvaja v prostorih, ki ne izpolnjujejo minimalnih pogojev, določenih s tem zakonom ali podzakonskim predpisom;
- če usposabljanje izvaja pravna ali fizična oseba, ki nima pooblastila ministra za izvajanje rednih usposabljanj.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

42. člen

(vpis vozniške kvalifikacije)

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji oziroma podaljšanju veljavnosti kvalifikacije upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj), na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji ali spričevala o končanem rednem usposabljanju (podaljšanje pridobljene kvalifikacije) vpiše v vozniško dovoljenje ali v izkaznico o vozniških kvalifikacijah kodo Unije »95« v skladu z Direktivo 2006/126/ES.

(2) Vozniška kvalifikacija voznika se vpiše v veljavno vozniško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik nima veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, se mu izda izkaznica o vozniških kvalifikacijah, pri čemer izdajatelj preveri veljavnost vozniškega dovoljenja za kategorije, pri katerih se vpiše koda. Vpis kode v vozniško dovoljenje ali izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah opravi izdajatelj.

(3) Označba kode Unije »95« na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniskem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije in se priznava na območju Republike Slovenije.

(4) Vozniki, državljani tretjih držav, ki vozijo vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z Uredbo 1072/2009/ES, dokažejo, da imajo temeljno kvalifikacijo voznika in opravljeno redno usposabljanje, če je v potrdilu v polju za opombe navedena koda Unije »95«. Kodo na vlogo voznika v potrdilo vnese izdajatelj tega potrdila, če mu voznik predloži ustrezno spričevalo ali drugo ustrezno dokazilo, da izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz tega zakona. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije »95« in so bila izdana pred 23. majem 2020 v skladu s 5. členom Uredbe 1072/2009/ES, se sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost vozniške kvalifikacije oziroma kode Unije za te vrste prevozov, se ob končanem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

42.a člen

(vloga za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah)

(1) Vloga za izdajo izkaznice se vloži pri izdajatelju na obrazcu, ki ga določi minister. Obrazec mora biti dosegljiv na spletnih straneh ministrstva in pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- EMŠO in rojstni datum ter spol,
- kraj rojstva,
- državo rojstva,
- državljanstvo,

- naslov stalnega prebivališča,
- naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak stalnemu prebivališču, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
- številko vozniškega dovoljenja,
- datum izdaje vozniškega dovoljenja,
- državo izdajateljico vozniškega dovoljenja,
- naziv organa, ki je izdal vozniško dovoljenje,
- datum in kraj vložitve vloge,
- osebno ime, EMŠO ter stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje,
- naslov podjetja pooblaščenca,
- vrsto osebnega dokumenta pooblaščenca,
- obseg pooblastila pooblaščenca,
- podpis voznika/voznice,
- kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

(3) Vlogi za izdajo izkaznice je treba priložiti:

- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
- tuje vozniško dovoljenje in potni list na vpogled,
- fotografijo predpisane velikosti, ki se priloži v fizični ali digitalni obliki. Za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.

(4) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj preskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil so izdajatelju izkaznic te podatke dolžni zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti najenostavnejši način izmenjave oziroma vpogleda v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz določenih uradnih evidenc.

(5) Tuji državljani, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, morajo pri pristojnem organu pred podajo vloge zaprositi za njeno izdajo.

(6) Vloga za izdajo izkaznice s priloženo dokumentacijo se hrani 10 let od dneva vložitve pri izdajatelju izkaznic.

61. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo ministrstvo in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

63. člen

(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji tako, da potnik pri trajanju potovanja lahko samo vstopi ali samo izstopi na avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališčih znotraj Republike Slovenije;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;
- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljal linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo

64. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vloga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

(2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar;
- število zahtevanih dovoljenj;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

65. člen

(obnova ali sprememba dovoljenja)

Za obnovo ali spremembo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji. Vlogi za obnovo ali spremembo dovoljenja prevoznik priloži samo dokumente, naštet v prejšnjem členu, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za obnovo ali spremembo dovoljenja spremenijo.

72. člen

(začasna prekinitve ali trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri ministrstvu zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitve ali trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda ministrstvo ustrezno dovoljenje.

76. člen

(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014.

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja ministrstvo.

77. člen

(preklic dovoljenja)

(1) Ministrstvo lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

79. člen
(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi ministrstvo od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

89. člen
(merila za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav ali mednarodnih organizacij, delivec upošteva naslednja merila, navedena po vrstnem redu vpliva na odločitev:

1. število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju;
2. število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvode licence;
3. število in ekološka kakovost voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.

(2) Vpliv meril iz prejšnjega odstavka se v predpisu iz 101. člena tega zakona določi v smislu prizadevanja doseči naslednje cilje:

- enake možnosti vseh domačih prevoznikov za pridobitev dovolilnic;
- ustrezne možnosti novih domačih prevoznikov, ki želijo prvič pridobiti dovolilnice;
- učinkovita uporaba dovolilnic.

107. člen
(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Republika Slovenija na svojem ozemlju dovoljuje uporabo motornih vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež najemnik vozila in je dano v promet v skladu s predpisi te države članice;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi le osebe najemnika;
- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

109. člen
(opravljanje kabotaže)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo 1072/2009/ES in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe. Kabotaže z vozili največje dovoljene mase do 3,5 t ni dovoljeno izvajati.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik

sedež. Po prejemu te vloge izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik

114.b člen

(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj dva kilometra oddaljeno od kraja izobraževanja, v Republiki Sloveniji ali tujini ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih ter iz evidenc ministrstva, pristojnega za izobraževanje, izhaja, da ima status:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa,
- dijaka, skladno s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje,
- osebe, ki se izredno izobražuje po programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela,
- študenta.

(2) Pogoji oddaljenosti dveh km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva, do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Minister določi vrste in obdobje veljavnosti subvencioniranih vozovnic, ki jih lahko kupijo upravičenci iz prvega odstavka tega člena, ter pogoje za nakup vozovnic.

(4) Registrirani športnik, ki je upravičenec do nakupa subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka tega člena, ima ne glede na razdaljo med krajem bivališča in krajem izobraževanja, pravico do brezplačne vozovnice za območje Slovenije, če že ima subvencionirano vozovnico od kraja bivališča do kraja izobraževanja, oziroma pravico do nakupa subvencionirane vozovnice pod enakimi pogoji, ki veljajo za vse druge upravičence do nakupa subvencionirane vozovnice.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Za zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza se štejejo:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.

(6) Upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik mora v primeru kršitve iz šestega in sedmega odstavka tega člena na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev v višini zneska subvencije na mesečni ravni, za vsak posamezni mesec kršitve.

(7) Postopek in način vračila subvencije iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za promet.

(8) Upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je upokojenec, oziroma oseba starejša od 65 let (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do brezplačnega prevoza), ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti in iz evidenc zavoda pristojnega za vodenje evidence o upokojenecih in iz Centralnega registra prebivalcev, ki ga vodi ministrstvo pristojno za notranje zadeve izhaja, da ima status upokojenca ali je starejši od 65 let.

(9) Ne glede na 114.g člen tega zakona je upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu tudi imetnik invalidske kartice ugodnosti, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti. Upravičenec na invalidskem vozičku lahko koristi ugodnost brezplačnega prevoza v skladu z možnostmi izvajalcev.

(10) Upravičenec do brezplačnega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je tudi posameznik, ki ima na podlagi zakona, ki ureja pravice vojnih veteranov, status vojnega veterana, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti.

(11) Minister predpiše način in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza iz četrtega, osmega, devetega in desetega odstavka tega člena, postopek za sklenitev pogodbe na podlagi drugega odstavka 114.c člena tega zakona, poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.

114.d člen (določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano vozovnico po enotni subvencionirani ceni glede na vrsto vozovnice.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za deset voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane vozovnice in ceno subvencionirane vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna polne cene subvencionirane vozovnice in cene, ki jo plača upravičenec predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve.

117. člen (nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, Urad Republike Slovenije za meroslovje, finančna uprava, občinski redarji in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
- finančna uprava preverja, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Finančna uprava nadzira tudi izvajanje določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- finančna uprava nadzira, ali se elektronska aplikacija uporablja v skladu z določbami a57.a člena tega zakona;
- občinski redarji izvajajo nadzor na cesti in sicer nad določbami drugega, četrtega in petega odstavka 56. člena, drugega in tretjega odstavka 57. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka a57.a člena in drugega, tretjega, četrtega, petega in sedmega odstavka 57.c člena tega zakona;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice ter dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumente, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;
- Urad Republike Slovenije za meroslovje in finančna uprava izvajata nadzor nad izvajanjem določb 57. člena tega zakona, ki določa uporabo taksimetra. Urad Republike Slovenije za meroslovje nadzira, ali je v vozilu vgrajeni taksimeter pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(2) Finančna uprava in policija sta v okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka pooblašteni, da začasno odvzameta dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomita o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, ali drugemu pristojnemu organu.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

124. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s 108. in 109. členom tega zakona;
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

126. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.250 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (29. člen tega zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES);
2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);
3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);
4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom tega zakona;
5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;
6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63., 66. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);

7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62., 63. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);
8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);
9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75., 76. člen tega zakona in 12. člen Uredbe 1073/2009/ES);
10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom Uredbe 1071/2009/ES.
11. ne zagotovi upravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;
12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 750 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen);
4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen tega zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES);
6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;
7. opravlja stalne izvenlinijske prevoze – shuttle prevoze v nasprotju z določbami prvega do četrtega odstavka 57.a člena tega zakona;
8. uporablja najeta motorna vozila za prevoz blaga v nasprotju z določbami 33.a in 107. člena tega zakona.

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 210 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 210 do 625 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo Sveta 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti ministrstva (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen);
11. pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu nima kopije veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnosti njegovega izpisa (prvi odstavek 49. člena);
12. pri opravljanju občasnega prevoza potnikov nima dokazila o občasnem prevozu potnikov (drugi odstavek 55. člena);
13. pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov nima dovoljenja organa JPP (tretji odstavek 54. člena);
14. pri opravljanju prevoza na klic nima dovoljenja organa JPP (drugi in tretji odstavek 57.b člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

131. člen
(prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo pri sebi nima vozniškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o voznških kvalifikacijah (33. in 42. člen);
2. če na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenega uradne osebe finančne uprave in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);
- 2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);
3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);
4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (45. in 49. člen);
5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);
6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33. a člena, devetega odstavka 95. člena in 107. člena tega zakona;
7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).

131.a člen
(prekršek)

(1) Z globo od 5.000 do 7.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 750 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

132. člen
(prekršek)

Z globo 400 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice ali če uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime (46. člen).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona

Na podlagi tretjega odstavka 23. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19 in 94/21) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o spremembah Pravilnika o programu, postopku in načinu opravljanja preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti odgovorne osebe za opravljanje prevozov v cestnem prometu

1. člen

V Pravilniku o programu, postopku in načinu opravljanja preizkusa znanja za pridobitev spričevala o strokovni usposobljenosti odgovorne osebe za opravljanje prevozov v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 10/07, 39/07, 23/09 in 204/21) se 9. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

(1) Izvajalec usposabljanja iz 23.a člena Zakona o prevozih v cestnem prometu mora izpolnjevati naslednje pogoje glede minimalne velikosti prostorov, opreme, delovnih pogojev ter števila kandidatov za posamezni teoretični preskus znanja:

- vsaj ena učilnica, ki omogoča opravljanje teoretičnega preskusa znanja in tečajev vsaj 30 kandidatov, pri čemer ima posamezen kandidat na razpolago vsaj 1,3 m² delovne površine in predavatelj ter člani izpitne komisije vsaj 2,0 m² delovne površine;

- prostor mora biti ustrezno ogrevan in mora imeti zagotovljeno primerno zračenje. Zagotovljene morajo biti delujoče sanitarije.

- minimalna oprema za namen opravljanja preskusa znanja (računalnik in projektor v učilnici, šolska tabla ali tabla z listi).

(2) Pogoje iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati tudi vsi drugi prostori, če se preskus znanja opravlja na drugi lokaciji.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA